

Europeiska unionens officiella tidning

L 19

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtioåttonde årgången

21 januari 2005

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

★ Rådets förordning (EG) nr 83/2005 av den 18 januari 2005 om ändring av förordning (EG) nr 2604/2000 beträffande import av polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Republiken Korea och Taiwan	1
★ Rådets förordning (EG) nr 84/2005 av den 18 januari 2005 om ändring av bilagan till förordning (EG) nr 2042/2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan	9
Kommissionens förordning (EG) nr 85/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	15
Kommissionens förordning (EG) nr 86/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn från och med den 21 januari 2005	17
Kommissionens förordning (EG) nr 87/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	19
Kommissionens förordning (EG) nr 88/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick	21
Kommissionens förordning (EG) nr 89/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredjeländer med avseende på 17:e delämbudsinfördragen som genomförs inom ramen för den stående anbudsinfördragen som föreskrivs i förordning (EG) nr 1327/2004	24
Kommissionens förordning (EG) nr 90/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	25
Kommissionens förordning (EG) nr 91/2005 av den 20 januari 2005 om att tillämpa en nedsättningskoefficient på utfärdandet av bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, enligt artikel 8.5 i förordning (EG) nr 1520/2000	26

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 92/2005 av den 19 januari 2005 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende användning eller metoder för bortskaffande av animaliska biprodukter och ändring av bilaga VI till den förordningen avseende biogasomvandling och bearbetning av utsmälta fetter ⁽¹⁾	27
★ Kommissionens förordning (EG) nr 93/2005 av den 19 januari 2005 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande bearbetning av animaliska biprodukter från fisk och handelsdokument för transporten av animaliska biprodukter ⁽¹⁾	34
Kommissionens förordning (EG) nr 94/2005 av den 20 januari 2005 om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i januari 2005 enligt förordning (EG) nr 638/2003	40
Kommissionens förordning (EG) nr 95/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	42
Kommissionens förordning (EG) nr 96/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1757/2004	45
Kommissionens förordning (EG) nr 97/2005 av den 20 januari 2005 om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1565/2004 ...	46
Kommissionens förordning (EG) nr 98/2005 av den 20 januari 2005 om de anbud som meddelats för import av sorghum inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2275/2004	47
Kommissionens förordning (EG) nr 99/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2277/2004	48
Kommissionens förordning (EG) nr 100/2005 av den 20 januari 2005 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2276/2004	49
★ Kommissionens direktiv 2005/4/EG av den 19 januari 2005 om ändring av direktiv 2001/22/EG om fastställande av provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halterna av bly, kadmium, kvicksilver och 3-MCPD i livsmedel ⁽¹⁾	50

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2005/35/EG:

★ Rådets beslut av den 7 december 2004 om undertecknande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och om godkännande och undertecknande av det tillhörande samförståndsavtalet	53
Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar	55

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Kommissionen

2005/36/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 8 september 2004 om ändring av beslut 2004/166/EG om det omstruktureringsstöd som Frankrike har för avsikt att lämna till Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (delgivet med nr K(2004) 3359) ⁽¹⁾** 70

2005/37/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 29 oktober 2004 om inrättande av Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum (CTSE) och om samordning av tekniska åtgärder för skydd av euromynt mot förfälskning** 73

2005/38/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 27 december 2004 om tilldelning av ytterligare dagar ute ur hamn till Nederländerna i enlighet med bilaga V till rådets förordning (EG) nr 2287/2003 (delgivet med nr K(2004) 5269)** 75

2005/39/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 30 december 2004 om finansiering av en extern utvärdering av gemenskapens djurhälsopolitik och finansiering av en undersökning som syftar till att analysera kostnaderna och förutsättningarna för ett riskfinansieringsinstrument för boskapsepidemier i EU** 76

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 83/2005

av den 18 januari 2005

om ändring av förordning (EG) nr 2604/2000 beträffande import av polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Republiken Korea och Taiwan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Gällande åtgärder**

- (1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 2604/2000 ⁽²⁾ (nedan kallad "förordningen om slutgiltig tull") slutgiltiga antidumpningstullar på import av polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.

2. Nuvarande undersökning

- (2) Den 22 maj 2003 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ att en interimsoversyn skulle inledas beträffande de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import till gemenskapen av polyetentereftalat med ursprung i Sydkorea och Taiwan (nedan kallade "de berörda länderna").
- (3) Interimsoversynen inleddes till följd av en begäran som i april 2003 ingivits av Europeiska plasttillverkarförbundet (Association of Plastic Manufacturers in Europe – APME) (nedan kallat "den sökande") såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 80 %, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av polyetentereftalat. Begäran innehöll tillräcklig bevisning för dumpning och skada och för att de gällande åtgärderna inte längre var tillräckliga för att motverka skade-

vållande dumpning. Bevisningen ansågs tillräcklig för att motivera inledandet av en fullständig interimsoversyn av de gällande åtgärderna enligt artikel 11.3 i grundförordningen.

- (4) Den 30 juni 2004 tog den sökande tillbaka sin ansökan om en interimsoversyn.
- (5) Det ansågs emellertid mot bakgrund av den bevisning som stod till förfogande och de preliminära slutsatserna från undersökningen berättigat att på eget initiativ fortsätta undersökningen beträffande endast dumpning. När det gäller alla övriga aspekter av översynsundersökningen konstaterades att interimsoversynen borde avslutas, eftersom ansökan tagits tillbaka. Alla berörda parter underlättades om detta, men ingen lämnade några synpunkter.

3. Övriga förfaranden

- (6) Den 22 maj 2003 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ att ett antidumpningsförfarande hade inletts beträffande import till gemenskapen av polyetentereftalat med ursprung i Australien, Kina och Pakistan.
- (7) Genom förordning (EG) nr 306/2004 ⁽⁵⁾ införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av polyetentereftalat med ursprung i Australien, Kina och Pakistan. Genom förordning (EG) nr 1467/2004 ⁽⁶⁾ införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar på import av polyetentereftalat med ursprung i Australien och Kina och avslutade förfarandet beträffande import av polyetentereftalat med ursprung i Pakistan.

4. Parter som berörs av undersökningen

- (8) Kommissionen meddelade officiellt den sökande, de gemenskapstillverkare som ingick i klagomålet, de övriga gemenskapstillverkarna, exporterande tillverkarna, importörerna, leverantörerna och användarna, de intresseorganisationer som såvitt känt var berörda, samt företrädarna för Sydkorea och Taiwan om att undersökningen hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 301, 30.11.2000, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 823/2004 (EUT L 127, 29.4.2004, s. 7).

⁽³⁾ EUT C 120, 22.5.2003, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT C 120, 22.5.2003, s. 9.

⁽⁵⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 271, 19.8.2004, s. 1.

- (9) Gemenskapstillverkarna företrädde av den sökande, andra samarbetsvilliga gemenskapstillverkare, exporterande tillverkare, importörer, leverantörer, användare och intresseorganisationer för användare lämnade synpunkter. Alla berörda parter som begärde att bli hörda beviljades detta.
- (10) Frågeformulär sändes till alla parter som såvitt känt var berörda och till alla andra företag som gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande. Svar mottogs från sju gemenskapstillverkare vilka företrädde av den sökande, fyra andra gemenskapstillverkare, tre exporterande tillverkare i Sydkorea, inbegripet ett företag som för närvarande inte omfattas av någon individuell tullsats, fyra exporterande tillverkare i Taiwan, inbegripet ett företag som för närvarande inte omfattas av någon individuell tullsats, två leverantörer, två närstående importörer, fyra icke-närstående importörer och nio icke-närstående användare i gemenskapen.
- (11) I tillkännagivandet om inledande angavs att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att tillämpas i denna undersökning. Med hänsyn till att antalet exporterande tillverkare i de berörda länderna som uttryckte vilja att samarbeta med kommissionen var lägre än förväntat, beslutades emellertid att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt.
- (12) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för fastställandet av dumpning och därav vållad skada och gjorde kontrollbesök på plats hos följande företag:
- a) Gemenskapstillverkare
- Aussapol SpA, San Giorgio Di Nogaro (UD), Italien
 - Brilen SA, Zaragoza, Spanien
 - Catalana di Polimers, Barcelona, Spanien
 - Dupont Sabanci SA, Middlesbrough, Förenade kungariket
 - INCA International, Milano, Italien
 - KoSa, Frankfurt am Main, Tyskland
 - M & G Finanziaria Industriale, Milano, Italien
 - Tergal Fibres, Gauchy, Frankrike
 - VPI SA, Aten, Grekland
 - Vordian, Rotterdam, Nederländerna
 - Wellman PET Resins, Arnhem, Nederländerna
- b) Exporterande tillverkare/exportörer i Sydkorea
- Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd, Seoul
 - SK Chemicals Co. Ltd, Seoul
 - KP Chemical Corp., Seoul
- c) Exporterande tillverkare i Taiwan
- Far Eastern Textile Ltd, Taipei
 - Shinkong Synthetic Fibers Corp., Taipei
 - Hualon Corp., Taipei
- d) Närstående importörer
- SK Networks, Seoul, Sydkorea
 - SK Global (Belgium) NV, Antwerpen, Belgien
- e) Icke-närstående importörer
- Mitsubishi Chemicals, Düsseldorf, Tyskland
 - Helm AG, Hamburg, Tyskland
 - Global Services International, Milano, Italien
 - SABIC Italia, Milano, Italien
- f) Leverantörer i gemenskapen
- Interquisa SA, Madrid, Spanien
 - BP Chemicals, Sunbury-on-Thames, Förenade kungariket
- g) Användare i gemenskapen
- Danone Waters Group, Paris, Frankrike
 - Aqua Minerale San Benedetto, Scorze (VE), Italien
 - RBC Cobelpplast Montonate, Varese, Italien
 - Nestlé España SA, Barcelona, Spanien
- 5. Undersökningsperiod**
- (13) Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 april 2002 till och med den 31 mars 2003 (nedan kallad "undersökningsperioden").

6. Berörd produkt och likadan produkt

6.1 Berörd produkt

- (14) Den produkt som berörs är samma produkt som i den ursprungliga undersökningen, dvs. polyetentereftalat med en viskositetskvalitet på minst 78 ml/g, enligt ISO-standard 1628-5, med ursprung i Sydkorea och Taiwan, och som för närvarande klassificeras enligt KN nummer 3907 60 20.

6.2 Likadan produkt

- (15) I likhet med vad som var fallet i den ursprungliga undersökningen konstaterades det att polyetentereftalat som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Sydkorea och Taiwan, och polyetentereftalat som tillverkas och exporteras till gemenskapen har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och användningsområden. Slutsatsen är därför att alla typer av polyetentereftalat med en viskositetskvalitet på minst 78 ml/g är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

B. DUMPNING

1. Allmän metod

- (16) Den allmänna metod som anges nedan har tillämpats på alla exporterande tillverkare i Sydkorea och Taiwan och är samma metod som användes i den ursprungliga undersökningen. Undersökningsresultaten rörande dumpning för vart och ett av de berörda länderna beskriver därför endast vad som är specifikt för varje exportland.

1.1 Normalvärde

- (17) För fastställande av normalvärdet fastställdes det först huruvida var och en av de exporterande tillverkarnas sammanlagda inhemska försäljning av den berörda produkten var representativ i förhållande till deras sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs den inhemska försäljningen vara representativ om volymen av varje exporterande tillverkares sammanlagda inhemska försäljning uppgick till minst 5 % av volymen av dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen.
- (18) Därefter identifierades de typer av polyetentereftalat som såldes på den inhemska marknaden av företag vilkas försäljning på den marknaden var representativ totalt sett, och som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen.
- (19) För varje typ som de exporterande tillverkarna sålde på sina inhemska marknader, och som konstaterades vara direkt jämförbar med den typ av polyetentereftalat som såldes på export till gemenskapen, fastställdes huruvida försäljningen på den inhemska marknaden var tillräckligt representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss typ av polyetentereftalat ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda inhemska försäljningsvolymen av denna typ under undersökningsperioden uppgick till minst 5 % av den

sammanlagda försäljningsvolymen till gemenskapen av den jämförbara typen av polyetentereftalat.

- (20) Det undersöktes också huruvida den inhemska försäljningen av varje typ av polyetentereftalat kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av typen i fråga fastställdes. I de fall där försäljningsvolymen för en typ av polyetentereftalat, som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade tillverkningskostnaden, utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, och där det vägda genomsnittliga priset för den typen var detsamma som eller översteg tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på den inhemska marknaden under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning varit lönsam eller inte. I de fall där volymen av den lönsamma försäljningen av en viss typ av polyetentereftalat utgjorde högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, eller där det vägda genomsnittliga priset för den typen var lägre än tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av den lönsamma försäljningen av endast denna typ, förutsatt att denna försäljning utgjorde minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen.

- (21) Det konstaterades att den lönsamma försäljningen av samtliga typer av polyetentereftalat utgjorde minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen.

1.2 Exportpris

- (22) I samtliga fall där den berörda produkten exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas.
- (23) I de fall där försäljningen skedde via en närstående importör konstruerades exportpriset på grundval av denna närstående importörs priser vid återförsäljning till oberoende kunder. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen gjordes justeringar för samtliga kostnader som den importören ådragit sig mellan importen och återförsäljningen, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt för en skälig vinstmarginal. Den lämpliga vinstmarginalen fastställdes på grundval av de uppgifter som lämnats av de icke-närstående samarbetsvilliga handlare/importörer som är verksamma på gemenskapsmarknaden.

1.3 Jämförelse

- (24) Normalvärdet och exportpriserna jämfördes fritt fabrik. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet. Lämpliga justeringar beviljades i samtliga fall där dessa konstaterades vara skäliga, korrekta och styrkta med kontrollerad bevisning.

1.4 Dumpningsmarginal

- (25) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen beräknades en dumpningsmarginal för varje samarbetsvilliga exporterande tillverkare genom en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (26) För de länder som visade stor samarbetsvilja (mer än 80 %), och där det inte fanns något skäl att tro att någon exporterande tillverkare inte varit samarbetsvillig, fastställdes i syfte att sörja för att åtgärderna skulle bli effektiva, den övriga dumpningsmarginalen på samma nivå som för det samarbetsvilliga företaget med den högsta dumpningsmarginalen.
- (27) För de länder som visade låg samarbetsvilja fastställdes den övriga dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, dvs. på grundval av tillgängliga uppgifter.

2. Sydkorea

- (28) Svar på frågeformuläret mottogs från tre exporterande tillverkare, av vilka en inte exporterade polyetentereftalat till gemenskapen under undersökningsperioden, och från två importörer som var närstående en av de exporterande tillverkarna. Det konstaterades att de samarbetsvilliga exportörerna stod för 100 % av exporten av den berörda produkten från Sydkorea under undersökningsperioden.

2.1 Normalvärde

- (29) För samtliga typer av polyetentereftalat som exporterades av de koreanska exporterande tillverkarna kunde normalvärdet fastställas på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas vid normal handel av oberoende kunder på den inhemska marknaden, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.

2.2 Exportpris

- (30) För en av de koreanska exporterande tillverkarna gick exportförsäljningen till Europeiska gemenskapen både direkt till oberoende kunder och via närstående importörer i Sydkorea och Europeiska gemenskapen. För den senare fastställdes därför ett konstruerat exportpris enligt artikel 2.9 i grundförordningen.

2.3 Jämförelse

- (31) I syfte att sörja för en rättvis jämförelse togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn till olikheter i faktorer som påstods och konstaterades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. På denna grundval beviljades justeringar för olikheter i fråga om transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, provisioner, kredit- och förpackningskostnader, tullar samt bankavgifter.

2.4 Dumpningsmarginal

- (32) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes de vägda genomsnittliga normalvärdena för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemen-

skapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten.

- (33) Jämförelsen visade att det antingen inte förekom någon dumpning alls eller att dumpningen var mycket liten när det gäller de tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif gemenskapens gräns tullen obetald, är följande:

— Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd: 1,2 %

— SK Chemicals Co. Ltd: 0,0 %

— KP Chemical Corp.: 0,1 %

- (34) Två kända koreanska exporterande tillverkare av polyetentereftalat som för närvarande omfattas av en individuell tullsats visade att de inte hade haft någon export under undersökningsperioden. Dessa exportörer lade inte fram någon bevisning för att en ny bedömning av deras dumpningsmarginaler skulle vara berättigad.

- (35) Mot bakgrund av de koreanska företagens stora samarbetsvilja (se skäl 28) fastställdes den övriga tullen på samma nivå som för det samarbetsvilliga företag som hade den högsta dumpningsmarginalen enligt det tillvägagångssätt som anges i skäl 26. Nivån är densamma som i den ursprungliga undersökningen.

3. Taiwan

- (36) Svar på frågeformuläret mottogs från fyra exporterande tillverkare, av vilka en inte exporterade polyetentereftalat till gemenskapen under undersökningsperioden. Det fastställdes att de samarbetsvilliga exportörerna stod för mindre än 60 % av exporten från Taiwan av den berörda produkten under undersökningsperioden.

3.1 Normalvärde

- (37) För samtliga typer av polyetentereftalat som exporterades av de taiwanesiska exporterande tillverkarna fastställdes normalvärde på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas vid normal handel av oberoende kunder på den inhemska marknaden, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.

3.2 Exportpris

- (38) Exportpriserna fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

3.3 Jämförelse

- (39) I syfte att sörja för en rättvis jämförelse togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn till olikheter i faktorer som påstods och konstaterades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. På denna grundval beviljades justeringar för olikheter i fråga om transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, provisioner, kredit- och förpackningskostnader, tullar samt bankavgifter.

3.4 Dumpningsmarginal

(40) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes de vägda genomsnittliga normalvärdena för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten.

(41) Jämförelsen visade att de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utövade dumpning. Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif gemenskapens gräns tull obetald, är följande:

— Far Eastern Textile Ltd: 0,0 %

— Shinkong Synthetic Fibers Corp.: 3,1 %

— Hualon Corp.: 9,6 %

(42) En exporterande tillverkare som för närvarande omfattas av en individuell tull samarbetade i detta förfarande trots att han inte hade haft någon exportförsäljning till gemenskapen under undersökningsperioden. På grundval av de uppgifter som lämnats ansågs det lämpligt att inte ändra denna tillverkares nuvarande dumpningsmarginal, eftersom det inte lämnats några upplysningar som visade att en ny bedömning av hans dumpningsmarginal var berättigad.

(43) En känd taiwanesisk exportör av polyetentereftalat omfattas för närvarande av en individuell tull, men samarbetade inte i detta förfarande. För denna exportör ansågs det lämpligt, i syfte att inte belöna bristande samarbete, att inte fastställa någon individuell tull. Dessutom fanns det inte några uppgifter som skulle ha gjort det möjligt att fastställa en individuell tull.

(44) Mot bakgrund av detta och på grund av de taiwanesiska företagens bristande samarbete (se skäl 36) fastställdes den övriga dumpningsmarginalen, såsom anges i skäl 27, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

(45) Den övriga dumpningsmarginalen, som beräknades på grundval av tillgängliga uppgifter från Eurostat och även från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, uttryckta i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, tull obetald, är följande:

— Taiwan: 20,1 %

C. DE FÖRÄNDRADE OMSTÄNDIGHETERNAS VARAKTIGHET

(46) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersöktes det också huruvida de förändrade omständigheterna när det gäller dumpningen jämfört med i den ursprungliga undersökningen rimligen kunde anses vara varaktiga.

1. Sydkorea

(47) När det gäller de företag som exporterade under undersökningsperioden och som samarbetade i undersökningen visade den nuvarande översynen att deras dumpningsmarginal antingen låg kvar på samma nivå eller hade sjunkit till en miniminivå. Det viktigaste skälet för detta var att samtidigt som dessa företags normalvärden och försäljningspriser på den inhemska marknaden hade ökat jämfört med uppgifterna från den ursprungliga undersökningen, hade försäljningspriserna på gemenskapsmarknaden ökat mera. Exportpriserna till gemenskapen konstaterades faktiskt vara i genomsnitt 53 % högre under undersökningsperioden för denna undersökning än de exportpriser som konstaterades i samband med den ursprungliga undersökningen. Det fanns inga tecken på att denna förändring inte skulle vara varaktig. Det bör också noteras att dessa företag hade ett högt kapacitetsutnyttjande, som under undersökningsperioden låg på över 80 %. Dessutom har dessa företag inga planer på att öka sin nuvarande kapacitet, vilket begränsar omfattningen av eventuella förändringar i framtiden. Det anses därför att denna situation sannolikt inte kommer att ändras vad exportpriset och exportvolymen beträffar.

(48) Ett företag som inte exporterade till gemenskapen i samband med den ursprungliga undersökningen samarbetade och exporterade den berörda produkten till gemenskapen i samband med denna undersökning. Dumpningsmarginalen för det företaget konstaterades också vara minimal. Normalvärdet liksom detta företags priser på den inhemska marknaden och exportpriser konstaterades vara på samma nivå som de båda andra samarbetsvilliga exportörernas priser.

(49) När det gäller de två samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte exporterade till gemenskapen under undersökningsperioden fastställdes, i enlighet med vad som anges i skäl 34, ingen bevisning som berättigade en ändring av deras tull. Det erinras också om att dumpningsmarginalerna varierade mycket i samband med den ursprungliga undersökningen (1,4 %–55,8 %), vilket visar att det fanns betydande skillnader mellan de koreanska företagens dumpning. Av dessa skäl kan inte slutsatsen dras att undersökningsresultaten när det gäller minimidumpningsmarginalerna för de tillverkare som exporterade till gemenskapen under undersökningsperioden är representativa för de exportörer som inte exporterade. När det gäller dessa företag finns det därför inga bevis för att en ändring av deras nuvarande antidumpningstullar är berättigad, och det finns inte heller några uppgifter som ger möjlighet att beräkna en ny individuell marginal för dem. De berörda parterna har underrättats om dessa undersökningsresultat, men ingen av dem har svarat eller lämnat några ytterligare upplysningar.

2. Taiwan

- (50) Tre av de fyra företag i Taiwan som för närvarande är föremål för en individuell tull samarbetade i den nuvarande undersökningen. När det gäller ett av dessa företag visade den nuvarande undersökningen att dess dumpningsmarginal hade sjunkit till en miniminivå. När det gäller det andra företaget sjönk dumpningsmarginalen från 7,8 % i den ursprungliga undersökningen till 4,6 % i den nuvarande undersökningen. I likhet med situationen i Sydkorea var det viktigaste skälet för detta att samtidigt som dessa företags normalvärden och försäljningspriser på den inhemska marknaden hade ökat jämfört med uppgifterna från den ursprungliga undersökningen, hade försäljningspriserna på gemenskapsmarknaden ökat mera. När det gäller Taiwan konstaterades att exportpriserna till gemenskapen var i genomsnitt 42 % högre under undersökningsperioden för den nuvarande undersökningen jämfört med de exportpriser som konstaterades under undersökningsperioden för den ursprungliga undersökningen. Dessa företags kapacitetsutnyttjande konstaterades också vara detsamma som det som konstaterats när det gäller Sydkorea. De hade inte heller några planer på att öka sin befintliga kapacitet.
- (51) Det tredje samarbetsvilliga företag som för närvarande omfattas av en individuell tull lämnade bevis för att det inte exporterade den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden för den nuvarande undersökningen.
- (52) Dessutom samarbetade ett företag i Taiwan som inte exporterade till gemenskapen under den ursprungliga undersökningen också i den nuvarande undersökningen. Dumpningsmarginalen för detta företag är 10,7 %.
- (53) När det gäller de tre samarbetsvilliga tillverkare som exporterade till gemenskapen under undersökningsperioden för den nuvarande undersökningen finns det inga skäl att anta att förändringarna mellan den nuvarande och den ursprungliga undersökningen, särskilt ökningen av exportpriset till gemenskapen, inte skulle vara bestående. Det anses därför att dumpningsmarginalerna för dessa företag, beräknade på grundval av de uppgifter som lämnats under denna undersökning, är tillförlitliga.

- (54) När det gäller den tillverkare som samarbetade, men som inte exporterade till gemenskapen under undersökningsperioden för den nuvarande undersökningen, finns det inga bevis för att en ändring av denna tillverkares nuvarande antidumpningstullar är berättigad. Det anses därför lämpligt att låta hans nuvarande marginal var oförändrad. I likhet med vad som är fallet med Sydkorea, finns det inte några uppgifter som ger möjlighet att beräkna en ny individuell marginal för detta företag. Den berörda parten lämnade inte heller i detta fall några synpunkter eller ytterligare upplysningar till följd av underrättelsen.

D. FÖRSLAG TILL ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

- (55) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning och de förändrade omständigheternas varaktighet bör de nuvarande antidumpningsåtgärderna mot importen av den berörda produkten med ursprung i Sydkorea och Taiwan ändras för att återspegla de nya dumpningsmarginaler som konstaterats.
- (56) Det faktum att priserna på polyetentereftalat kan variera i takt med råoljepriserna bör inte medföra en högre tull. Det ansågs därför lämpligt att uttrycka de ändrade tullarna i form av ett särskilt belopp per ton. Detta är det tillvägagångssätt som tillämpades i den ursprungliga undersökningen.
- (57) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatserna fastställdes på grundval av undersökningsresultaten i denna undersökning. De återspeglar därmed den situation som konstaterades i samband med översynen beträffande dessa företag. Dessa tullsats är, i motsats till den tull som tillämpas på "alla övriga företag", därför uteslutande tillämpliga på import av produkter med ursprung i det berörda landet, vilka tillverkats av de företag som är särskilt omnämnda i artikeltexten i denna förordning. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns i denna förordnings artikeltext, inbegripet av enheter som är de särskilt nämnda företagen närstående, kan inte omfattas av dessa sats utan skall i stället omfattas av den tullsats som tillämpas på "alla övriga företag".
- (58) De föreslagna antidumpningstullarna för dessa företag som exporterade till gemenskapen under undersökningsperioden är följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Antidumpningstullsats	Föreslagen tull (euro/ton)
Sydkorea	Daehan Synthetic Fiber Co. Ltd	1,2 %	0,0 %	0
	SK Chemicals Co. Ltd	0,0 %	0,0 %	0
	KP Chemical Corp.	0,1 %	0,0 %	0
Taiwan	Far Eastern Textile Ltd	0,0 %	0,0 %	0
	Shinkong Synthetic Fibers Corp.	3,1 %	3,1 %	24,5
	Hualon Corp.	9,6 %	9,6 %	81,9

- (59) I enlighet med den ändrade övriga dumpningsmarginal som anges i skäl 45 bör den övriga anti-dumpningstullen för Taiwan höjas till 143,4 euro/ton.

E. SLUTBESTÄMMELSE

- (60) Berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att föreslå en ändring av förordningen. Inga synpunkter lämnades.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Tabellen i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2604/2000 skall ersättas med följande tabell:

"Land	Antidumpningstull (euro/ton)	Taric-tilläggsnummer
Indien	181,7	A999
Indonesien	187,7	A999
Malaysia	160,1	A999
Sydkorea	148,3	A999
Taiwan	143,4	A999
Thailand	83,2	A999"

2. Tabellen i artikel 1.3 skall ersättas med följande tabell:

"Land	Företag	Antidumpnings- tull (euro/ton)	TARIC-tilläggs- nummer
Indien	Pearl Engineering Polymers Limited	130,8	A182
Indien	Reliance Industries Limited	181,7	A181
Indien	Elque Polyesters Limited	200,9	A183
Indien	Futura Polymers Limited	161,2	A184
Indonesien	P.T. Bakrie Kasei Corporation	187,7	A191
Indonesien	P.T. Indorama Synthetics Tbk	92,1	A192
Indonesien	P.T. Polypet Karyapersada	178,9	A193
Malaysia	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	36,0	A186
Malaysia	MpI Polyester Industries Sdn. Bhd.	160,1	A185
Sydkorea	Daehan Synthetic Fiber Co., Limited	0	A194
Sydkorea	Honam Petrochemical Corporation	101,4	A195
Sydkorea	SK Chemicals Co., Limited	0	A196
Sydkorea	Tongkong Corporation	148,3	A197
Sydkorea	KP Chemical Corporation	0	A577
Taiwan	Far Eastern Textile Limited	0	A188
Taiwan	Tuntex Distinct Corporation	69,5	A198
Taiwan	Shingkong Synthetic Fibers Corporation	24,5	A189
Taiwan	Hualon Corporation	81,9	A578
Thailand	Thai Shingkong Industry Corporation Limited	83,2	A190
Thailand	Indo Pet (Thailand) Ltd	83,2	A468"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2005.

På rådets vägnar

J.-C. JUNKER

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 84/2005**av den 18 januari 2005****om ändring av bilagan till förordning (EG) nr 2042/2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"),

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDET

- (1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 1015/94⁽²⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av TV-kamerasystem med ursprung i Japan.
- (2) Genom artikel 1.3 e i förordning (EG) nr 1015/94 undantog rådet uttryckligen de kamerasystem från antidumpningstullen som anges i bilagan till den förordningen (nedan kallad "bilagan") och som utgör avancerade kamerasystem för yrkesmässigt bruk vilka tekniskt sett omfattas av produktdefinitionen i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1015/94, men inte kan betraktas som TV-kamerasystem.
- (3) I oktober 1995 gjorde rådet genom förordning (EG) nr 2474/95⁽³⁾ vissa ändringar av förordning (EG) nr 1015/94, särskilt när det gäller definitionen av den likadana produkten och när det gäller vissa modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk som uttryckligen undantogs från den slutgiltiga antidumpningstullen.

- (4) I oktober 1997 ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1952/97⁽⁴⁾ tullsatserna för de slutgiltiga antidumpningstullarna för två berörda företag, nämligen Sony Corporation och Ikegami Tsushinki Co. Ltd, i enlighet med artikel 12 i grundförordningen. Dessutom undantog rådet vissa nya modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk från antidumpningstullarna genom att lägga till dem i bilagan.
- (5) I januari 1999 och januari 2000 ändrade rådet, genom förordningarna (EG) nr 193/1999⁽⁵⁾ respektive (EG) nr 176/2000⁽⁶⁾, förordning (EG) nr 1015/94 genom att lägga till vissa efterföljare till modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk i bilagan och därmed undanta dessa modeller från den slutgiltiga antidumpningstullen. I oktober 2004 ändrade rådet förordning (EG) nr 176/2000 genom förordning (EG) nr 1754/2004⁽⁷⁾.
- (6) I september 2000 bekräftade rådet, i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen, genom förordning (EG) nr 2042/2000⁽⁸⁾ de slutgiltiga antidumpningstullar som infördes genom förordning (EG) nr 1015/94.
- (7) I januari och maj 2001 ändrade rådet, genom förordningarna (EG) nr 198/2001⁽⁹⁾ och (EG) nr 951/2001⁽¹⁰⁾, förordning (EG) nr 2042/2000 genom att lägga till vissa efterföljare till modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk i bilagan och därmed undanta dessa modeller från den slutgiltiga antidumpningstullen.
- (8) I september 2001 bekräftade rådet genom förordning (EG) nr 1900/2001⁽¹¹⁾, efter en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, nivån på den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 2042/2000 på import av TV-kamerasystem från den exporterande tillverkaren Hitachi Denshi Ltd.

⁽⁴⁾ EGT L 276, 9.10.1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT L 22, 29.1.1999, s. 10.

⁽⁶⁾ EGT L 22, 27.1.2000, s. 29.

⁽⁷⁾ EUT L 313, 12.10.2004, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 244, 29.9.2000, s. 38. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 825/2004 (EUT L 127, 29.4.2004, s. 12).

⁽⁹⁾ EGT L 30, 1.2.2001, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 134, 17.5.2001, s. 18.

⁽¹¹⁾ EGT L 261, 29.9.2001, s. 3.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EUT L 111, 30.4.1994, s. 106. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 176/2000 (EGT L 22, 27.1.2000, s. 29).

⁽³⁾ EGT L 255, 25.10.1995, s. 11.

- (9) I september 2002 ändrade rådet, genom förordning (EG) nr 1696/2002 ⁽¹⁾, förordning (EG) nr 2042/2000 genom att lägga till vissa efterföljare till modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk i bilagan och därmed undanta dessa modeller från den slutgiltiga antidumpningstullen.
- (10) I april 2004 ändrade rådet, genom förordning (EG) nr 825/2004, förordning (EG) nr 2042/2000 genom att lägga till vissa efterföljare till modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk i bilagan och därmed undanta dessa modeller från den slutgiltiga antidumpningstullen.

B. UNDERSÖKNING AVSEENDE NYA MODELLER AV KAMERASYSTEM FÖR YRKESMÄSSIGT BRUK

1. Förfarande

- (11) Två japanska exporterande tillverkare, Sony Corporation (nedan kallad "Sony") och Victor Company of Japan Limited (nedan kallad "JVC"), underrättade kommissionen om sin avsikt att lansera nya modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk på gemenskapsmarknaden och begärde att kommissionen skulle lägga till dessa nya modeller av kamerasystem för yrkesmässigt bruk och deras tillbehör i bilagan till förordning (EG) nr 2042/2000 och därmed undanta dem från antidumpningstullarna.
- (12) Kommissionen underrättade gemenskapsindustrin om detta och inledde en undersökning som begränsades till frågan om huruvida produkterna i fråga borde omfattas av antidumpningstullarna och huruvida artikeltexten i förordning (EG) nr 2042/2000 borde ändras i enlighet därmed.

2. Undersökta modeller

- (13) Ansökningar om undantag, tillsammans med relevanta tekniska uppgifter, mottogs för följande modeller av kamerasystem:

i) Sony:

— Sökare HDVF-C30W

ii) JVC:

— Kamerahuvud KY-F560E

Sonys sökare presenterades som en modell som enbart kan användas tillsammans med videokameror, som inte omfattas av förordning (EG) nr 2042/2000. JVC-modellen presenterades som en efterföljare till en kamera för yrkesmässigt bruk som redan undantagits från den gällande antidumpningsåtgärden.

3. Slutsats

i) Sökare HDVF-C30W

- (14) Det konstaterades att sökaren HDVF-C30W omfattas av produktbeskrivningen i artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 2042/2000. Den kan emellertid användas med kamerahuvud som inte omfattas av produktbeskrivningen i artikel 1.2 a i den förordningen. Framför allt är signalbrusförhållandet för dessa kamerahuvud 54 dB medan detta enligt beskrivningen i förordning (EG) nr 2042/2000 skall vara "på minst 55 dB vid normal förstärkning" för kamerahuvud. Därför drogs slutsatsen att denna sökare borde anses som ett kamerasystem för yrkesmässigt bruk som omfattas av definitionen i artikel 1.3 e i förordning (EG) nr 2042/2000. Följaktligen bör sökaren undantas från de gällande antidumpningsåtgärderna och läggas till i bilagan till förordning (EG) nr 2042/2000.

- (15) I enlighet med praxis vid gemenskapens institutioner bör denna modell undantas från tull från och med den dag då kommissionen tog emot den aktuella begäran om undantag. Därför bör all import av Sony-sökare HDVF-C30W som förts in från och med den 1 april 2003 undantas från tull från och med den dagen.

ii) Kamerahuvud KY-F560E

- (16) Det konstaterades att kamerahuvudet KY-F560E, trots att det omfattas av produktbeskrivningen i artikel 1.2 a i förordning (EG) nr 2042/2000, används huvudsakligen inom teknik och medicin. Därför drogs slutsatsen att denna modell borde anses som ett kamerasystem för yrkesmässigt bruk som omfattas av definitionen i artikel 1.3 e i förordning (EG) nr 2042/2000. Följaktligen bör den undantas från de gällande antidumpningsåtgärderna och läggas till i bilagan till förordning (EG) nr 2042/2000.

- (17) I enlighet med praxis vid gemenskapens institutioner bör denna modell undantas från tull från och med den dag då kommissionen tog emot den aktuella begäran om undantag. Därför bör all import av JVC-kamerahuvud KY-F560E som importerats från och med den 15 april 2004 undantas från tull från och med den dagen.

4. Uppgifter från berörda parter samt slutsatser

- (18) Kommissionen underrättade gemenskapsindustrin och exportörerna av TV-kamerasystem om sina undersökningsresultat och gav dem tillfälle att lämna synpunkter. Ingen av parterna hade något att invända mot kommissionens undersökningsresultat.

⁽¹⁾ EGT L 259, 27.9.2002, s. 1.

(19) Förordning (EG) nr 2042/2000 bör ändras på grundval av ovanstående.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 2042/2000 skall ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Denna förordning skall tillämpas på import av nedanstående modeller som tillverkats och exporterats till Europeiska gemenskapen av följande exporterande tillverkare:

a) Sony från och med den 1 april 2003:

— Sökare HDVF-C30W

b) JVC från och med den 15 april 2004:

— Kamerahuvud KY-F560E

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 januari 2005.

På rådets vägnar

J.-C. JUNCKER

Ordförande

BILAGA

"BILAGA

**Förteckning över kamerasytem för yrkesmässigt bruk som inte kan klassificeras som TV-kamerasytem
(kamerasytem för sändningsändamål) och som skall undantas från åtgärderna**

Företag	Kamerahuvud	Sökare	Kamerakontroll- enheter	Fjärrkontroller	Huvudkontroll- enheter (¹)	Kameraadapttrar
Sony	DXC-M7PK DXC-M7P DXC-M7PH DXC-M7PK/1 DXC-M7P/1 DXC-M7PH/1 DXC-327PK DXC-327PL DXC-327PH DXC-327APK DXC-327APL DXC-327AH DXC-537PK DXC-537PL DXC-537PH DXC-537APK DXC-537APL DXC-537APH EVW-537PK EVW-327PK DXC-637P DXC-637PK DXC-637PL DXC-637PH PVW-637PK PVW-637PL DXC-D30PF DXC-D30PK DXC-D30PL DXC-D30PH DSR-130PF DSR-130PK DSR-130PL PVW-D30PF PVW-D30PK PVW-D30PL DXC-327BPF DXC-327BPK DXC-327BPL DXC-327BPH DXC-D30WSP (¹) DXC-D35PH (¹) DXC-D35PL (¹) DXC-D35PK (¹) DXC-D35WSPL (¹) DSR-135PL (¹)	DXF-3000CE DXF-325CE DXF-501CE DXF-M3CE DXF-M7CE DXF-40CE DXF-40ACE DXF-50CE DXF-601CE DXF-40BCE DXF-50BCE DXF-701CE DXF-WSCE (¹) DXF-801CE (¹) HDVF-C30W (¹)	CCU-M3P CCU-M5P CCU-M7P CUU-M5AP (¹)	RM-M7G RM-M7E (¹)	—	CA-325P CA-325AP CA-325B CA-327P CA-537P CA-511 CA-512P CA-513 VCT-U14 (¹)
Ikegami	HC-340 HC-300 HC-230 HC-240 HC-210 HC-390 LK-33 HDL-30MA HDL-37 HC-400 (¹) HC-400W (¹) HDL-37E HDL-10 HDL-40	VF15-21/22 VF-4523 VF15-39 VF15-46 (¹) VF5040 (¹) VF5040W (¹)	MA-200/230 MA-200A (¹) MA-400 (¹) CCU-37 CCU-10	RCU-240 RCU-390 (¹) RCU-400 (¹) RCU-240A	—	CA-340 CA-300 CA-230 CA-390 CA-400 (¹) CA-450 (¹)

Företag	Kamerahuvud	Sökare	Kamerakontroll- enheter	Fjärrkontroller	Huvudkontroll- enheter (*)	Kameraadapttrar
Hitachi	HV-C10F Z-ONE (L) Z-ONE (H) Z-ONE Z-ONE A (L) Z-ONE A (H) Z-ONE A (F) Z-ONE A Z-ONE B (L)	GM-51 ⁽¹⁾	RC-C1 RC-C10 RU-C10 RU-Z1 (B) RU-Z1 (C) RU-Z1 RC-C11 RU-Z2 RC-Z1	—	—	CA-Z1HB CA-C10 CA-C10SP CA-C10SJA CA-C10M CA-C10B CA-Z1A ⁽¹⁾ CA-Z31 ⁽¹⁾ CA-Z32 ⁽¹⁾ CA-ZD1 ⁽¹⁾
	Z-ONE B (H) Z-ONE B (F) Z-ONE B Z-ONE B (M) Z-ONE B (R) FP-C10 (B) FP-C10 (C) FP-C10 (D) FP-C10 (G) FP-C10 (L) FP-C10 (R) FP-C10 (S) FP-C10 (V) FP-C10 (F) FP-C10 FP-C10 A FP-C10 A (A) FP-C10 A (B) FP-C10 A (C) FP-C10 A (D) FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA ⁽¹⁾ V-21 ⁽¹⁾ V-21W ⁽¹⁾		RC-Z11 RC-Z2 RC-Z21 RC-Z2A ⁽¹⁾ RC-Z21A ⁽¹⁾ RU-Z3 ⁽¹⁾ RC-Z3 ⁽¹⁾			
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Företag	Kamerahuvud	Sökare	Kamerakontroll- enheter	Fjärrkontroller	Huvudkontroll- enheter (*)	Kameraadaptar
	WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F-565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A AW-E650 AW-E655 AW-E750		WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505			
JVC	KY-35E KY-27ECH KY-19ECH KY-17FITECH KY-17BECH KY-F30FITE KY-F30BE KY-F560E KY-27CECH KH-100U KY-D29ECH KY-D29WECH (*)	VF-P315E VF-P550E VF-P10E VP-P115E VF-P400E VP-P550BE VF-P116 VF-P116WE (*) VF-P550WE (*)	RM-P350EG RM-P200EG RM-P300EG RM-LP80E RM-LP821E RM-LP35U RM-LP37U RM-P270EG RM-P210E	—	—	KA-35E KA-B35U KA-M35U KA-P35U KA-27E KA-20E KA-P27U KA-P20U KA-B27E KA-B20E KA-M20E KA-M27E
Olympus	MAJ-387N MAJ-387I		OTV-SX 2 OTV-S5 OTV-S6			
	Kamera OTV-SX					

(*) Kallas även 'master set up unit' (MSU) eller huvudkontrollpanel (MCP).

(*) Modellerna är undantagna under förutsättning att motsvarande triaxsystem eller triaxadapter inte säljs på gemenskapens marknad."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 85/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 20 januari 2005 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	125,5
	204	91,6
	212	169,4
	248	157,0
	999	135,9
0707 00 05	052	137,0
	220	229,0
	999	183,0
0709 90 70	052	156,5
	204	158,2
	999	157,4
0805 10 20	052	54,8
	204	47,4
	212	51,1
	220	48,0
	448	35,9
	999	47,4
0805 20 10	204	64,5
	999	64,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,6
	204	84,7
	400	77,7
	464	149,6
	624	76,6
	999	91,0
0805 50 10	052	54,1
	999	54,1
0808 10 80	400	104,1
	404	78,6
	720	61,3
	999	81,3
0808 20 50	388	100,7
	400	88,5
	720	59,5
	999	82,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 86/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn från och med den 21 januari 2005**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, särskilt artikel 24.4. i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 785/68⁽²⁾, skall cif-priset för import av melass, som fastställts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 785/68⁽³⁾, anses vara "det representativa priset". Detta pris avser den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (2) Vid fastställandet av de representativa priserna bör hänsyn tas till all den information som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 785/68, utom i de fall som avses i artikel 4 i nämnda förordning, och i tillämpliga fall bör priserna beräknas enligt den metod som fastställs i artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Pris som inte avser standardkvaliteten bör höjas eller sänkas med hänsyn till den erbjudna melassens kvalitet, i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.

(4) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.

(5) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna bör fastställas i enlighet med artiklarna 1.2 och 3.1 i förordning (EG) nr 1422/95.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 79/2003 (EGT L 13, 18.1.2003, s. 4).

⁽³⁾ EGT 145, 27.6.1968, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1422/95.

BILAGA

Representativa priser och tilläggsbelopp för import av melass inom sockersektorn från och med 21 januari 2005

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	10,32	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	10,70	—	0

⁽¹⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 87/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28.4 i denna förordning. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport⁽²⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.
- (4) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.

- (5) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (6) Enligt artikel 27.5 första stycket i förordning (EG) nr 1260/2001 kan världsmarknadssituationen eller särskilda krav på vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen, beroende på produkternas destination.
- (7) Den avsevärda och snabba ökningen av å ena sidan förmånsimport av socker från länderna på västra Balkan sedan början av år 2001 och å andra sidan av sockerexporten från gemenskapen till dessa länder tycks vara synnerligen konstlad.
- (8) För att undvika missbruk i form av återimport till Europeiska unionen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det inte finnas något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen när det gäller länderna på västra Balkan.
- (9) Med hänsyn till detta och till det nuvarande exportbidraget på sockermarknaderna, särskilt prisnoteringar eller priser på socker i gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidraget uppgå till de belopp som anses lämpliga.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

**EXPORTBIDRAG FÖR VITSOCKER OCH RÅSOCKER I OBEARBETAD FORM SOM SKALL TILLÄMPAS FRÅN
DEN 21 JANUARI 2005**

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	36,57 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	36,57 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	36,57 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	36,57 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3976
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	39,76
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	39,76
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	39,76
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3976

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: Alla destinationer (tredjeländer, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) med undantag för Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999) samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, utom när det gäller socker som ingår i de produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Detta belopp gäller för råsocker med en avkastning på 92 %. Om avkastningen på det exporterade råsockret inte är 92 % skall exportbidraget beräknas i enlighet med artikel 28.4 i förordning (EG) nr 1260/2001.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 88/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som avses i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna på dessa produkter inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.
- (2) I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport⁽²⁾, skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.
- (3) I enlighet med artikel 30.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin⁽³⁾, när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.
- (4) I enlighet med artikel 30.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning vid export i obearbetat skick vara lika med hundradelen av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden

mellan interventionspriset för vitsocker inom områden inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlings syfte.

- (5) I enlighet med artikel 30.4 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan tillämpningen av basbeloppet begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning.
- (6) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.
- (7) De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.
- (8) Enligt artikel 27.5 första stycket i förordning (EG) nr 1260/2001 kan världsmarknadssituationen eller särskilda krav på vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen, beroende på produkternas destination.
- (9) Den avsevärda och snabba ökningen av å ena sidan för-
månsimport av socker från länderna på västra Balkan sedan början av år 2001 och å andra sidan av sockerexporten från gemenskapen till dessa länder tycks vara synnerligen konstlad.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

- (10) För att undvika missbruk i form av återimport till Europeiska unionen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det inte finnas något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen när det gäller länderna på västra Balkan.
- (11) Med hänsyn till detta bör exportbidragen för de ifrågavarande produkterna uppgå till de belopp som anses lämpliga.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i oarbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i förordning (EG) nr 1260/2001 skall fastställas i enlighet med bilagan till den här förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR SIRAP OCH VISSA ANDRA SOCKERPRODUKTER VID EXPORT I OBEARBETAT SKICK, TILLÄMPLIGA FRÅN OCH MED DEN 21 JANUARI 2005

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	39,76 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	39,76 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	75,54 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3976 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	39,76 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3976 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3976 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3976 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	39,76 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,3976 ⁽³⁾

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredjeland, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) utom Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, såsom anges i resolutionen 1244 från sammanträdet i FN:s säkerhetsråd den 10 juni 1999), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, utom för socker som ingår som komponent i sådana produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas för sirap med en renhetsgrad under 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten skall fastställas i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på den produkt som definieras i punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 89/2005**av den 20 januari 2005**

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredjeländer med avseende på 17:e delanbudsinfördran som genomförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1327/2004

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1327/2004 av den 19 juli 2004 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2004/05 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker⁽²⁾ krävs att delanbudsinfördringar skall genomföras för export av detta socker till vissa tredjeländer.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1327/2004 skall ett maximalt exportbidrag fastställas

för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på 17:e delanbudsinfördran för vitsocker som genomförs i enlighet med förordning (EG) nr 1327/2004 skall det maximala beloppet för exportbidrag vara 42,899 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUT L 246, 20.7.2004, s. 23. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1685/2004 (EUT L 303, 30.9.2004, s. 21).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 90/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001 om produktionsstöd för bomull⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 om tillämpningsföreskrifter för stödssystemet för bomull⁽³⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbudena och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 18,242 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 (EGT L 223, 20.8.2002, s. 3).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 91/2005**av den 20 januari 2005****om att tillämpa en nedsättningskoefficient på utfärdandet av bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, enligt artikel 8.5 i förordning (EG) nr 1520/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽²⁾, särskilt artikel 8.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Av underrättelserna från medlemsstaterna enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1520/2000 framgår det att de mottagna ansökningarna uppgår till ett sammanlagt belopp av 220 145 448 EUR, medan det belopp som enligt

artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1520/2000 är tillgängligt för denna omgång av bidragslicenser är 71 047 745 EUR.

- (2) En nedsättningskoefficient skall beräknas på grundval av artikel 8.3 och 8.4 i förordning (EG) nr 1520/2000. En sådan nedsättningskoefficient skall därför tillämpas på de belopp som begärts i form av bidragslicenser för användning från den 1 februari 2005, såsom fastställs i artikel 8.6 i förordning (EG) nr 1520/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En nedsättningskoefficient på 0,678 skall tillämpas på beloppen i ansökningarna om bidragslicenser som gäller från och med den 1 februari 2005.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 886/2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 92/2005**av den 19 januari 2005****om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 avseende användning eller metoder för bortskaffande av animaliska biprodukter och ändring av bilaga VI till den förordningen avseende biogasomvandling och bearbetning av utsmälta fetter****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

1774/2002. Villkor för användningen av dessa processer bör även fastställas.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁽¹⁾, särskilt artiklarna 4.2 e, 5.2 g, 6.2 i och 32.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1774/2002 fastställs bestämmelser för användning och för metoder för bortskaffande av animaliska biprodukter. I förordningen föreskrivs även att ytterligare användningar och metoder för bortskaffande av animaliska biprodukter kan godkännas efter samråd med den berörda vetenskapliga kommittén.
- (2) Den vetenskapliga styrkommittén avgav ett yttrande den 10 och 11 april 2003 om sex alternativa bearbetningsmetoder för behandling och bortskaffande av animaliska biprodukter på ett säkert sätt. I yttrandet bedöms fem processer för bortskaffande och/eller användning av kategori 2- och 3-material vara säkra på vissa villkor.
- (3) Den vetenskapliga styrkommittén avgav ett slutligt yttrande och en slutrapport den 10 och 11 april 2003 om behandling av animaliskt avfall genom alkalisk hydrolys vid hög temperatur och under högt tryck, och upplyste om möjligheterna att använda alkalisk hydrolys och om dess risker i samband med bortskaffandet av kategori 1-, 2- och 3-material.
- (4) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) avgav ett yttrande den 26 och 27 november 2003 om processen biogas från hydrolys under högt tryck och upplyste om möjligheterna att använda denna process och om dess risker i samband med bortskaffandet av kategori 1-material.
- (5) Fem processer får därför godkännas som alternativa metoder för bortskaffande och/eller användning av animaliska biprodukter i överensstämmelse med den vetenskapliga styrkommitténs yttrande, förutom de bearbetningsmetoder som redan föreskrivs i förordning (EG) nr

- (6) Kommissionen har anmodat vissa av dem som ansökt om godkännande av processerna att inkomma med ytterligare information om säkerheten hos deras processer för behandling och bortskaffande av kategori 1-material. Denna information kommer att översändas till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet för utvärdering.
- (7) I avvaktan på denna utvärdering, och med hänsyn till den vetenskapliga styrkommitténs yttranden, enligt vilka talg är säkert med avseende på TSE, särskilt om det tryckkokas och filtreras i syfte att avlägsna olösliga orenheter, är det lämpligt att på stränga villkor godkänna en av processerna, genom vilken animaliskt fett bearbetas till biodiesel, även för behandling och bortskaffande av de flesta kategori 1-material med undantag för de mest riskfyllda. I detta fall bör det stå klart att behandlingen och bortskaffandet kan omfatta återvinning av bioenergi.
- (8) Sådana alternativa metoder bör godkännas och tillämpas utan att övrig gällande gemenskapslagstiftning åsidosätts, särskilt miljölagstiftning, och de villkor för driften som fastställs i denna förordning skall i tillämpliga fall genomföras i enlighet med artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall⁽²⁾.
- (9) För processer som godkänts för behandling av animaliska biprodukter tillhörande kategori 1 och som ett komplement till den reguljära övervakningen av bearbetningsparametrar, är denna process effektiv och dessutom säker i fråga om människors och djurs hälsa, och den bör förevisas för de behöriga myndigheterna via tester i en pilotanläggning under de första två åren efter dess genomförande i varje berörd medlemsstat.
- (10) Det är lämpligt att kapitlen II och III i bilaga VI till förordning (EG) nr 1774/2002 ändras till följd av att behandlingen av animaliska biprodukter tillhörande kategori 1 godkänns.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 668/2004 (EUT L 112, 19.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Behandling och bortskaffande av kategori 1-material

1. Processen alkalisk hydrolys, såsom den definieras i bilaga I, och processen biogas från hydrolys under högt tryck, såsom den definieras i bilaga III, skall godkännas och får tillåtas av den behöriga myndigheten för behandling och bortskaffande av kategori 1-material.

2. Processen framställning av biodiesel, såsom den definieras i bilaga IV, skall godkännas och får tillåtas av den behöriga myndigheten för behandling och bortskaffande av kategori 1-material, utom för det material som anges i artikel 4.1 a i–ii i förordning (EG) nr 1774/2002.

Material från de djur som anges i artikel 4.1 a ii får emellertid användas för denna process på villkor

- a) att djuren var yngre än 24 månader vid tidpunkten för avlivningen, eller
- b) att djuren genomgick laboratorietester för kontroll av förekomst av TSE enligt förordning (EG) nr 999/2001⁽¹⁾ och testresultatet var negativt.

Den behöriga myndigheten får även tillåta denna process för behandling och bortskaffande av bearbetat animaliskt fett tillhörande kategori 1.

Artikel 2

Behandling och användning eller bortskaffande av kategori 2- eller 3-material

Processerna alkalisk hydrolys, hydrolys vid hög temperatur och under högt tryck, biogas från hydrolys under högt tryck, framställning av biodiesel och Brookes förgasning, såsom de definieras i bilagorna I–V, skall godkännas och får tillåtas av den behöriga myndigheten för behandling och användning eller bortskaffande av kategori 2- eller 3-material.

Artikel 3

Villkor för användning av processerna i bilagorna I–V

Den behöriga myndigheten skall godkänna de anläggningar som använder en av processerna i bilagorna I–V efter det att den har godkänt processen, om anläggningen uppfyller de tekniska spe-

cifikationer och parametrar som föreskrivs i den tillämpliga bilagan och de villkor som föreskrivs i förordning (EG) nr 1774/2002, med undantag för de tekniska specifikationer och parametrar som föreskrivs för övriga processer i denna förordning. För detta ändamål skall den person som är ansvarig för anläggningen visa för den behöriga myndigheten att alla tekniska specifikationer och parametrar som anges i den tillämpliga bilagan är uppfyllda.

Artikel 4

Märkning och efterföljande bortskaffande eller användning av uppkomna material

1. Uppkomna material skall märkas permanent, med lukt om detta är tekniskt möjligt, i enlighet med kapitel I punkt 8 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1774/2002.

Om de biprodukter som bearbetas uteslutande utgörs av kategori 3-material skall emellertid ingen sådan märkning krävas i de fall då de uppkomna materialen inte är avsedda för bortskaffande som avfall.

2. Material som uppkommit vid behandlingen av kategori 1-material skall bortskaffas som avfall genom

- a) förbränning eller samförbränning i enlighet med direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall,
- b) nedgrävning i en deponi som godkänts enligt rådets direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall⁽²⁾, eller
- c) vidare omvandling i en biogasanläggning samt bortskaffande av rötresterna i enlighet med a och b.

3. Material som uppkommit vid behandlingen av kategori 2- eller 3-material skall

- a) bortskaffas som avfall i enlighet med punkt 2,
- b) bearbetas vidare till fettderivat för användning i enlighet med artikel 5.2 b ii i förordning (EG) nr 1774/2002, utan föregående bearbetning enligt metoderna 1–5, eller
- c) användas, bearbetas vidare eller direkt bortskaffas i enlighet med artikel 5.2 c i–iii i förordning (EG) nr 1774/2002, utan föregående bearbetning enligt metod 1.

4. Eventuellt resulterande avfall från framställningsprocessen, såsom slam, innehåll i filter, aska eller rötrester, skall bortskaffas i enlighet med punkt 2 a eller 2 b.

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

*Artikel 5***Kompletterande övervakning vid den första användningen**

1. Följande bestämmelser skall tillämpas under de två första år som följande processer används i medlemsstaterna för behandling av sådana animaliska biprodukter som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1774/2002:

- a) Alkalisk hydrolys, såsom den definieras i bilaga I.
- b) Biogas från hydrolys under högt tryck, såsom den definieras i bilaga III.
- c) Framställning av biodiesel, såsom den definieras i bilaga IV.

2. Den person som ansvarar för driften eller den person som tillhandahåller processen skall i varje medlemsstat utse en pilotanläggning där tester skall utföras minst en gång om året för att bekräfta processens effektivitet med avseende på människors och djurs hälsa.

3. Den behöriga myndigheten skall se till att

- a) lämpliga tester utförs i pilotanläggningen på de material som uppkommit under de olika behandlingsstegen, såsom flytande och fasta restsustanser, samt på gaser som eventuellt uppkommit under processen, och
- b) den officiella tillsynen av pilotanläggningen omfattar en inspektion av anläggningen en gång i månaden och en verifiering av de parametrar och villkor som tillämpas vid bearbetningen.

I slutet av varje tvåårsperiod skall den behöriga myndigheten överlämna en rapport till kommissionen om resultaten från

övervakningen och eventuella praktiska driftsproblem som stötts på.

*Artikel 6***Ändring av bilaga VI till förordning (EG) nr 1774/2002**

Kapitlen II och III i bilaga VI till förordning (EG) nr 1774/2002 skall ändras på följande sätt:

1. I slutet av punkt 4 i punkt B i kapitel II skall följande mening läggas till:

"Material som har uppkommit vid bearbetningen av kategori 1-material får omvandlas i en biogasanläggning på villkor att bearbetningen skedde enligt en alternativ metod som godkänts i enlighet med artikel 4.2 e och biogasframställningen, om inte annat anges, är en del av den alternativa metoden och det uppkomna materialet bortskaffas i enlighet med de villkor som fastställts för den alternativa metoden."

2. I slutet av kapitel III skall följande mening läggas till:

"Andra processer får användas för vidare bearbetning av animaliska fetter som härrör från kategori 1-material, på villkor att dessa processer har godkänts som alternativa metoder i enlighet med artikel 4.2 e."

*Artikel 7***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas senast från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

ALKALISK HYDROLYS

1. Alkalisk hydrolys innebär behandling av animaliska biprodukter enligt följande villkor:

- a) Antingen används en natriumhydroxidlösning (NaOH) eller en kaliumhydroxidlösning (KOH) (eller en kombination av dessa) i en mängd som garanterar approximativ molaritet motsvarande vikten, typen och sammansättningen hos de animaliska biprodukterna som skall behandlas.

Om de animaliska biprodukterna innehåller mycket fett som neutraliserar basen, anpassas den tillsatta basen efter fettinnehållet i materialet.

- b) De animaliska biprodukterna och alkaliblandningen hettas upp till en kärntemperatur av lägst 150 °C och vid ett (absolut) tryck av lägst 4 bar under någon av följande tidsperioder:

i) Minst tre timmar utan avbrott.

- ii) Minst sex timmar utan avbrott när det gäller behandling av de animaliska biprodukter som avses i artikel 4.1 a i–ii i förordning (EG) nr 1774/2002. Material från de djur som anges i artikel 4.1 a ii får emellertid bearbetas i enlighet med punkt 1 b i på villkor

— att djuren var yngre än 24 månader vid tidpunkten för avlivningen, eller

— att djuren genomgick laboratorietester för att kontrollera förekomst av TSE enligt förordning (EG) nr 999/2001 och testresultatet var negativt.

- iii) Minst en timme utan avbrott i fall av animaliska biprodukter som innehåller material uteslutande från fisk eller fjäderfä.

- c) Processen utförs i ett parti, och materialet i behållaren blandas kontinuerligt.

- d) De animaliska biprodukterna behandlas på ett sådant sätt att kraven avseende tid, temperatur och tryck uppnås samtidigt.

2. De animaliska biprodukterna placeras i en behållare av legerat stål. Den uppmätta mängden alkali tillsätts, antingen i fast form eller som en lösning i enlighet med punkt 1 a. Behållaren tillsluts, och innehållet hettas upp i enlighet med punkt 1 b. Genom den fysiska energi som genereras av en konstant pumpande rörelse cirkulerar det flytande materialet kontinuerligt i behållaren och bidrar därigenom till nedbrytningen fram till dess att vävnaderna har lösts upp och benen och tänderna mjuknat.

3. Efter ovanstående behandling får uppkomna material omvandlas i en biogasanläggning på följande villkor:

- a) Omvandlingen i biogasanläggning av material som anges i artikel 4.1 a–b i förordning (EG) nr 1774/2002 och därav uppkomna produkter äger rum i ett slutet system på samma anläggning som den process som anges i 1 och 2.

- b) Ett lämpligt system för gasrengöring finns för att förhindra kontaminering av biogasen med proteinrester.

- c) Biogasen genomgår snabb förbränning vid lägst 900 °C och därefter snabb nedkylning ("quenching").

*BILAGA II***HYDROLYS VID HÖG TEMPERATUR OCH UNDER HÖGT TRYCK**

1. Hydrolys vid hög temperatur och under högt tryck innebär behandling av animaliska biprodukter enligt följande villkor:
 - a) De animaliska biprodukterna hettas upp till en kärntemperatur av lägst 180 °C, under minst 40 minuter utan avbrott och under ett (absolut) tryck av lägst 12 bar, och upphettningen sker med indirekt ånga kopplat till en biolytisk reaktor.
 - b) Processen utförs i ett parti, och materialet i behållaren blandas kontinuerligt.
 - c) De animaliska biprodukterna behandlas på ett sådant sätt att kraven avseende tid, temperatur och tryck uppnås samtidigt.
2. Tekniken bygger på en ångreaktor med högt tryck och hög temperatur. Vid dessa höga temperaturer och detta höga tryck inträder hydrolys, som innebär en sönderdelning av det organiska materialets långa kedjemolekyler till mindre fragment.

De animaliska biprodukterna, inklusive hela slaktkroppar, placeras i en behållare ("biolysreaktor"). Behållaren tillsluts och innehållet hettas upp i enlighet med punkt 1 a. Under torkningscykeln kondenseras ångvattenblandningen och kan användas till andra ändamål eller avlägsnas. Varje cykel i en reaktor varar ungefär 4 timmar.

*BILAGA III***BIOGAS FRÅN HYDROLYS UNDER HÖGT TRYCK**

1. Biogas från hydrolys under högt tryck innebär behandling av animaliska biprodukter enligt följande villkor:
 - a) De animaliska biprodukterna bearbetas först enligt metod 1 i en bearbetningsanläggning som godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.
 - b) Därefter upphetas de avfettade materialen till en temperatur av lägst 220 °C, under minst 20 minuter och vid ett (absolut) tryck av lägst 25 bar. Upphettningen sker enligt ett förfarande i två steg, först med direktinsprutning av ånga och sedan indirekt insprutning av ånga i en koaxial värmeväxlare.
 - c) Processen utförs i ett parti eller i ett kontinuerligt system, och materialet i behållaren blandas kontinuerligt.
 - d) De animaliska biprodukterna behandlas på ett sådant sätt att kraven avseende tid, temperatur och tryck uppnås samtidigt.
 - e) Det material som uppkommer blandas därefter med vatten och genomgår anaerobisk fermentering (biogasomvandling) i en biogasreaktor.
2. För behandling av animaliska biprodukter tillhörande kategori 1 gäller följande:
 - a) Hela processen äger rum i ett slutet system på samma anläggning.
 - b) Den biogas som framställs vid processen skall genomgå snabb förbränning vid lägst 900 °C och därefter snabb nedkylning ("quenching"), och ett lämpligt system för rengöring med gas skall finnas för att förhindra att biogasen eller de gaser som uppkommit vid förbränningen kontamineras med proteinrester.
3. Processen är utformad för bearbetning av material från konventionella konverteringsanläggningar enligt bearbetningsmetod 1. Materialet behandlas i enlighet med punkt 1 b, blandas därefter med vatten och genomgår till sist biogasfermentering.

BILAGA IV

FRAMSTÄLLNING AV BIODIESEL

1. Framställning av biodiesel innebär behandling av animaliska biprodukter enligt följande villkor:
 - a) Fettdelen av de animaliska biprodukterna bearbetas först enligt
 - i) bearbetningsmetod 1 i enlighet med kapitel III i bilaga V till förordning (EG) nr 1774/2002 när det gäller kategori 1- och 2-material, och
 - ii) någon av bearbetningsmetoderna 1–5, 7 och, vid material från fisk, 6 i enlighet med kapitel III i bilaga V till förordning (EG) nr 1774/2002 när det gäller kategori 3-material.
 - b) Det bearbetade fettet åtskiljs från proteinet och olösliga föroreningar avlägsnas, så att halten inte överstiger 0,15 viktprocent, och genomgår därefter esterifiering och transesterifiering. Esterifiering krävs inte för bearbetat fett tillhörande kategori 3. För esterifiering sänks pH-värdet till under 6 genom tillsats av svavelsyra (H_2SO_4 , 1,2–2 molar) eller motsvarande syra, och blandningen upphettas till 72 °C under 2 timmar under kraftig omrörning. Transesterifieringen skall ske genom att pH-värdet ökas till ungefär 14 med 15 % kaliumhydroxid (KOH, 1–3 molar) eller motsvarande bas vid 35–50 °C under minst 15–30 minuter. Transesterifieringen skall utföras två gånger enligt ovannämnda villkor med användande av en ny baslösning. Processen följs av en raffinering av produkterna, inklusive vakuumdestillering vid 150 °C, vilket ger biodiesel.
 - c) För biodiesel som uppkommit vid behandlingen av kategori 1-material skall ett lämpligt system för gasrengöring finnas för att förhindra eventuella utsläpp av icke förbrända proteinrester i samband med förbränningen av biodieseln.
2. Det animaliska fettet bearbetas för framställning av biodiesel bestående av fettsyrametylestrar. Detta uppnås genom att fettet genomgår esterifiering och/eller transesterifiering. En påföljande raffinering av produkterna, inklusive en vakuumdestillering, ger biodiesel, som används som bränsle för förbränning.

BILAGA V

BROOKES FÖRGASNING

1. Brookes förgasning innebär behandling av animaliska biprodukter enligt följande villkor:
 - a) Efterförbränningskammaren hettas upp med naturgas.
 - b) De animaliska biprodukterna placeras i primärkammaren i förgasaren och dörren stängs. Primärkammaren har inte några brännare, utan hettas upp genom överföring av värme via överledning från efterbrännaren, som är placerad under primärkammaren. Det enda luftinsläppet till primärkammaren sker via tre insugningsventiler som är monterade på huvuddörren för att göra processen effektivare.
 - c) De animaliska biprodukterna volatiliserar till komplexa kolväten, och de resulterande gaserna passerar från primärkammaren via en trång öppning i toppen av den bakre väggen till blandnings- och krackningszonerna, där de sönderdelas till sina beståndsdelar. Slutligen passerar gaserna in i efterbränningskammaren, där de bränns i en brännare med naturgas i ett överskott av luft.
 - d) Varje processenhet har två brännare och två sekundära luftfläktar som säkerhet för det fall att brännaren eller fläkten skulle upphöra att fungera. Sekundärkammaren är utformad så att den ger en minimal residensid av två sekunder vid en temperatur av lägst 950 °C under alla förbränningsförhållanden.
 - e) När avgaserna lämnar sekundärkammaren passerar de genom ett tryckreglerande spjäll i basen av skorstenen, som kyler ner och blandar dem med omgivningsluft, samtidigt som trycket bibehålls i primär- och sekundärkammarna.
 - f) Processen sker över en 24-timmarscykel, som omfattar lastning, bearbetning, nedkylning och avlägsnande av aska. I slutet av cykeln avlägsnas askåterstoden från primärkammaren genom ett vakuumextraktionssystem till inneslutna säckar, som sedan försluts och transporteras från anläggningen för bortskaffande.
 2. Processen innebär förbränning vid hög temperatur i ett överskott av syre för oxidering av organiska material till CO₂, NO₂ och H₂O. En satsprocess används med en förlängd residensid för animaliska biprodukter under cirka 24 timmar. Värmekällan är en sekundärkammare som upphetas med naturgas och som är placerad under primärkammaren (där de vävnader som skall bearbetas placeras). De gaser som framställs genom förbränningsprocessen passerar in i sekundärkammaren, där de genomgår vidare oxidering. Gasströmmen har en residensid på minimalt två sekunder vid en rekommenderad temperatur av 950 °C. Därefter passerar gaserna genom ett "tryckreglerande spjäll", där de blandas med omgivningsluft.
 3. Förgasning av andra material än animaliska biprodukter är inte tillåten.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 93/2005**av den 19 januari 2005****om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 beträffande bearbetning av animaliska biprodukter från fisk och handelsdokument för transporten av animaliska biprodukter****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 32.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kapitel III i bilaga V till förordning (EG) nr 1774/2002 anges vilka metoder som skall användas för bearbetning av animaliska biprodukter. För animaliska biprodukter från fisk föreskrivs metod 6 i det kapitlet, men bearbetningsparametrarna anges inte.
- (2) Vetenskapliga styrkommittén har avgivit ett antal yttranden om säkerheten när det gäller animaliska biprodukter, inklusive fiskbiprodukter. Enligt dessa yttranden är risken för transmissibel spongiform encefalopati (TSE) i samband med fiskbiprodukter försumbar.
- (3) Vetenskapliga kommittén för djurs hälsa och välbefinnande antog vid sitt möte den 26 februari 2003 en rapport om användningen av fiskbiprodukter i vattenbruket.
- (4) Kraven för bearbetning av fiskbiprodukter bör fastställas i enlighet med dessa yttranden och rapporter.

(5) Olika bearbetningsmetoder bör fastställas för material som sannolikt innehåller ett högt eller lågt antal patogener, undantaget bakteriesporer.

(6) I kapitel III i bilaga II till förordning (EG) nr 1774/2002 föreskrivs att ett handelsdokument skall åtfölja animaliska biprodukter och bearbetade produkter under transport. En förlaga till det handelsdokumentet bör fastställas.

(7) Förordning (EG) nr 1774/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och V till förordning (EG) nr 1774/2002 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 668/2004 (EUT L 112, 19.4.2004, s. 1).

BILAGA

Bilagorna V och II till förordning (EG) nr 1774/2002 skall ändras på följande sätt:

1) I kapitel III i bilaga V skall metod 6 ersättas med följande:

"Metod 6

(Gäller bara fiskbiprodukter i kategori 3)

Sönderdelning

1. Partikelstorleken för de animaliska biprodukterna skall minskas till minst

- a) 50 mm vid värmebehandling i enlighet med punkt 2 a, eller
- b) 30 mm vid värmebehandling i enlighet med punkt 2 b.

De skall sedan blandas med myrsyra så att pH går ner till och bibehålls vid 4,0 eller lägre. Blandningen skall därefter lagras i minst 24 timmar i väntan på vidare behandling.

Tid och temperatur

2. Efter sönderdelning skall blandningen upphettas till

- a) en kärntemperatur på minst 90 °C i minst 60 minuter, eller
- b) en kärntemperatur på minst 70 °C i minst 60 minuter.

Om ett genomströmningssystem används skall produktens transport genom kokaren kontrolleras genom mekaniska anordningar som begränsar dess rörlighet på ett sådant sätt att produkten efter avslutad värmebehandling har genomgått en behandlingscykel som är tillräcklig både när det gäller tid och temperatur."

2) I bilaga II skall följande kapitel läggas till som kapitel X:

*"KAPITEL X***Handelsdokument**

- 1. Under transport skall följande handelsdokument åtfölja animaliska biprodukter och bearbetade produkter. Medlemsstaterna får dock använda ett annat handelsdokument för animaliska biprodukter och bearbetade produkter som transporteras inom medlemsstaten.
- 2. Om fler än en transportör är inblandade skall varje transportör fylla i en försäkran i enlighet med punkt 7 i handelsdokumentet som skall utgöra en del av dokumentet.

FÖRLAGA TILL HANDELSDOKUMENT FÖR TRANSPORT AV ANIMALISKA BIPRODUKTER OCH BEARBETADE PRODUKTER INOM EUROPEISKA GEMENSKAPEN*Anmärkningar:*

- a) Handelsdokument skall utfärdas i enlighet med förlagan i denna bilaga. Handelsdokumentet skall, i den nummerordning som framgår av förlagan, innehålla de intyganden som krävs för transport av animaliska biprodukter och bearbetade produkter som härrör från dessa.
- b) Det skall vara avfattat på ett av ursprungsmedlemsstatens eller bestämmelsemedlemsstatens officiella språk. Det får även vara avfattat på andra EU-språk om det åtföljs av en officiell översättning eller om detta överenskommits med den behöriga myndigheten i bestämmelsemedlemsstaten.
- c) Handelsdokumentet skall utfärdas i minst tre exemplar (ett original och två kopior). Originalet skall åtfölja sändningen fram till slutdestinationen och sparas av mottagaren. Producenten skall behålla en kopia och transportföretaget skall behålla den andra.
- d) Originalet till varje handelsdokument skall bestå av ett enda blad med text på båda sidor eller, om mer text krävs, utformas på ett sådant sätt att alla blad som behövs utgör en odelbar enhet.
- e) Om det för identifieringen av enskilda beståndsdelar i sändningen bifogas ytterligare blad till dokumentet, skall även dessa blad anses utgöra en del av originaldokumentet och föras med den ansvariga personens underskrift på varje sida.
- f) Om dokumentet, inklusive sådana ytterligare blad som avses i e, omfattar mer än en sida, skall varje sida vara numrerad nedtill – (*sidnummer*) av (*totalt antal sidor*) – och det dokumentnummer som har tilldelats av den ansvariga personen skall stå upptill.
- g) Originaldokumentet skall fyllas i och undertecknas av den ansvariga personen. Den ansvariga personen skall därvid se till att de principer för dokumentation följs som föreskrivs i kapitel III i bilaga II till förordning (EG) nr 1774/2002. I handelsdokumentet skall anges
 - datum då materialet transporterades bort från anläggningen,
 - en beskrivning av materialet, inklusive identifieringen av materialet, djurarten för kategori 3-material och bearbetade produkter som härrör från detta som är avsedda som foderråvara samt, i förekommande fall, numret på öronmärket,
 - mängden material,
 - materialets ursprungsort,
 - transportföretagets namn och adress,
 - mottagarens namn, adress och, i tillämpliga fall, godkännandenummer, och
 - i förekommande fall, ursprungsanläggningens godkännandenummer, samt typ av behandling och behandlingsmetoder.
- h) Den ansvariga personens namnteckning skall ha en annan färg än den tryckta texten.
- i) Handelsdokumentet skall sparas minst två år så att det kan läggas fram för den behöriga myndigheten för att styrka de uppgifter som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1774/2002.

HANDELSDOKUMENT

För transport inom Europeiska gemenskapen av animaliska biprodukter och bearbetade produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel enligt förordning (EG) nr 1774/2002⁽¹⁾

Till transportören: Detta dokument skall åtfölja sändningen⁽²⁾ från avsändningsorten till bestämmelseorten.

1. Avsändare (fullständigt namn och fullständig adress och, i förekommande fall, ursprungsanläggningens godkännandenummer): 	Dokumentets referensnummer: ⁽³⁾ Dokumentets totala antal sidor: Datum (då materialet transporterades bort från anläggningen): 	
2. Mottagare (fullständigt namn och fullständig adress och, i förekommande fall, ursprungsanläggningens godkännandenummer): 	3. Lastningsort för avsändning (fullständig adress om den skiljer sig från punkt 1 och, i förekommande fall, ursprungsanläggningens godkännandenummer): 	
4. Transportföretag, transportmedel, kvantitet och identifiering av sändningen 4.1 Transportföretag (fullständigt namn och fullständig adress): 4.2 Lastbil, järnväg, fartyg eller flyg⁽⁴⁾ 4.3 Registreringsnummer, fartygets namn eller flight-nummer: 4.4 Plomberingens nummer (om tillämpligt):	4.5 Typ av förpackning: 4.6 Antal förpackningar för varje kategori av animaliska biprodukter: 4.7 Kvantitet⁽⁵⁾: 4.8 Behållarens nummer (om tillämpligt): 4.9 Partiets/satsens referensnummer vid produktion:	
5. Beskrivning av de animaliska biprodukterna och de bearbetade produkterna som härrör från dessa 5.1 a) Animaliska biprodukter (obearbetade) i kategori⁽⁶⁾: b) Bearbetade produkter i kategori⁽⁶⁾: c) Djurart för kategori 3-material och bearbetade produkter som härrör från detta som är avsedda som foder-råvara: d) I förekommande fall numret på öronmärket: 5.2 När det gäller kategori 3-material och bearbetade produkter som härrör från detta som är avsedda som foderråvara: a) När det gäller animaliska biprodukter som används som färskt sällskapsdjursfoder, ange vilken typ av animaliska biprodukter det rör sig om⁽⁷⁾: b) Ange om lämpligt typ av behandling och behandlingsmetoder: 5.3 När det gäller kategori 2- eller 3-material och bearbetade produkter som härrör från detta som är avsedda för användning enligt undantaget i artikel 23, ange vilken typ av animaliska biprodukter det rör sig om⁽⁶⁾ 5.4 Märkning (om tillämpligt): 		

6. Avsändarens försäkran

Undertecknad intygar härmed att

6.1 följande anges på en etikett som är fäst på behållaren/kartongen/annat förpackningsmaterial⁽⁴⁾:

a) Kategorin för de animaliska biprodukterna⁽⁶⁾:

.....
.....

b) när det gäller bearbetade produkter kategorin för de animaliska biprodukter som de bearbetade produkterna härrör från⁽⁶⁾:

.....
.....

c) i) när det gäller kategori 3-material 'får inte användas som livsmedel',

ii) när det gäller kategori 2-material, med undantag av naturgödsel och mag- och tarminnehåll, och bearbetade produkter som härrör från dett 'får inte användas som foder',

iii) när det gäller kategori 2-material för foder till sådana djur som avses i artikel 23.2 c enligt villkoren i denna artikel i förordning (EG) nr 1774/2002, 'för utfodring av...' tillsammans med namnet på den eller de djurarter som materialet är avsett att användas som foder till,

iv) när det gäller naturgödsel och mag- och tarminnehåll, 'gödsel', eller

v) när det gäller kategori 1-material och bearbetade produkter som härrör från detta, 'endast för bortskaffande'.

6.2 de animaliska biprodukterna och/eller de bearbetade produkterna om de förpackats av avsändaren

antingen⁽⁴⁾ [är förslutna i nya förpackningar],

eller⁽⁴⁾ [transporteras som bulklast i övertäckta läckagefria behållare eller fordon eller andra transportmedel som har rengjorts och desinficerats grundligt före användning],

6.3 de animaliska biprodukterna och/eller bearbetade produkterna har lagrats på ett ändamålsenligt sätt före lastning och avsändning,

6.4 alla försiktighetsåtgärder har vidtagits för att undvika dels att de animaliska biprodukterna eller bearbetade produkterna kontamineras med patogen agent, dels korskontaminering mellan olika kategorier.

Underskrift

Utfärdat i den
(ort) (datum)

.....
(den ansvariga personens/avsändarens underskrift)⁽⁶⁾

.....
(namn med versaler)

7. Transportörens försäkran

Undertecknad intygar härmed att

7.1 de animaliska biprodukterna och/eller de bearbetade produkterna om de förpackats av transportören

antingen⁽⁴⁾ [är förslutna i nya förpackningar],

eller⁽⁴⁾ [transporteras som bulklast i övertäckta läckagefria behållare eller fordon eller andra transportmedel som har rengjorts och desinficerats grundligt både före och efter det att sändningen transporterats],

7.2 alla försiktighetsåtgärder har vidtagits för att

— undvika dels att de animaliska biprodukterna eller bearbetade produkterna kontamineras med patogent agens, dels korskontaminering mellan olika kategorier under transporten, och

— se till att transporten genomförs vid lämplig temperatur för att undvika att djurs eller människors hälsa utsätts för risker.

Underskrift

Utfärdat i den
(ort) (datum)

.....
(den ansvariga personens/transportörens underskrift)⁽⁸⁾

.....
(namn med versaler)

Anmärkningar:

(1) EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

(2) Med 'sändning' avses en viss kvantitet produkter av samma typ, som kan innehålla olika kategorier av animaliska biprodukter, från samma avsändare som omfattas av samma handelsdokument och transporteras med samma transportmedel till samma mottagare.

(3) Referensnummer som utfärdats av den ansvariga personen för att säkerställa spårbarheten.

(4) Stryk det som inte gäller.

(5) Om sändningen utgörs av fler än en kategori, ange kvantiteten och i förekommande fall antalet behållare för varje kategori av material.

(6) Ange vilken typ av animaliska biprodukter och/eller bearbetade produkter det rör sig om (t.ex. utsmält fett, bearbetat animaliskt protein osv.) samt 1, 2 eller 3 för att ange om det är kategori 1-, 2- och/eller 3-material.

(7) När det gäller animaliska biprodukter för användning i färskt sällskapsdjursfoder eller i foder för farmade pälsdjur, ange om de animaliska biprodukterna härrör från

artikel 6.1 a dvs. delar från slaktade djur som är tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen, men som av kommersiella skäl inte är avsedda som livsmedel, eller

artikel 6.1 b dvs. delar från slaktade djur som förklaras otjänliga som livsmedel trots att de inte visar några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur, och som kommer från slaktkroppar som är tjänliga som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

(8) Underskriften skall ha en annan färg än den tryckta texten."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 94/2005**av den 20 januari 2005**

om utfärdande av importlicenser för ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) för ansökningar som inlämnats under de första fem arbetsdagarna i januari 2005 enligt förordning (EG) nr 638/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2286/2002 av den 10 december 2002 om ordningar för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-staterna) och om upphävande av förordning (EG) nr 1706/98⁽¹⁾,

med beaktande av rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut)⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 638/2003 av den 9 april 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2286/2002 och rådets beslut 2001/822/EG vad beträffar ordningen för import av ris med ursprung i stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och i utomeuropeiska länder och territorier (ULT)⁽³⁾, särskilt artikel 17.2 i denna, och

av följande skäl:

Granskning av de kvantiteter för uppdelning i januari 2005 för vilka ansökningar har ingivits visar att licenser skall utfärdas för de sökta kvantiteterna, vid behov minskade med en procentsats för nedsättning, samt att de kvantiteter som förts över till nästa uppdelning skall fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de ansökningar om importlicenser för ris som lämnas in under de första fem arbetsdagarna i januari 2005 enligt förordning (EG) nr 638/2003 och anmäls till kommissionen gäller att importlicenserna skall utfärdas för de kvantiteter för vilka ansökningar ingivits med en nedsättning, vid behov, enligt de procentsatser som fastställs i bilagan.

2. De överförda kvantiteterna för den följande delkvoten fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 93, 10.4.2003, s. 3.

BILAGA

Nedsättningskoefficienter som skall tillämpas för begärda kvantiteter för uppdelningen i januari 2005 och överförda kvantiteter för den följande delkvoten

Ursprung/produkt	Nedsättning i procent		Överförda kvantitet för kompletterande delen i maj 2005 (ton)	
	Nederländska Antillerna och Aruba	Minst utvecklade ULT	Nederländska Antillerna och Aruba	Minst utvecklade ULT
ULT (artikel 10.1 a och b i förordning (EG) nr 638/2003) — KN-nr 1006	0	0	3 327,727	3 334

Ursprung/produkt	Nedsättning i procent	Överförda kvantitet för kompletterande delen i maj 2005 (ton)
AVS (artikel 3.1 i förordning (EG) nr 638/2003) — KN-nr 1006 10 21–1006 10 98, 1006 20 samt 1006 30	71,4487	—
AVS (artikel 5.1 i förordning (EG) nr 638/2003) — KN-nr 1006 40 00	0	4 810

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 95/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 a och 27.15 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 27.1 och 27.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, c, d, f, g och h i den förordningen och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽²⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001.

(2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

(3) Artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskriver att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

(4) De bidrag som fastställs i denna förordning får förutfastställas eftersom det för närvarande inte går att förutse situationen på marknaden under de kommande månaderna.

(5) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

(6) Enligt rådets förordning (EG) nr 1676/2004 av den 24 september 2004 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Bulgarien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Bulgarien⁽³⁾, som gäller från och med den 1 oktober 2004, är bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I till fördraget och som exporteras till Bulgarien inte berättigade till exportbidrag.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som förtecknas i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, och i artikel 1.1 och 1.2 förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till förordning (EG) nr 1260/2001, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 1 och med verkan från och med den 1 oktober 2004 skall de bidragssatser som anges i bilagan inte vara tillämpliga på varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget när dessa exporteras till Bulgarien.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 886/2004 (EUT L 168, 1.5.2004, s. 14).

⁽³⁾ EUT L 301, 28.9.2004, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 21 januari 2005 skall tillämpas för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats i EUR/100 kg	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1701 99 10	Vitsocker	39,76	39,76

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 96/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1757/2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 första stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till vissa tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1757/2004⁽²⁾.
- (2) Enligt artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾ kan kommissionen på grundval av de meddelade anbuden besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning

(EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 14–20 januari 2005 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1757/2004 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 17,97 euro/ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EUT L 313, 12.10.2004, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 97/2005**av den 20 januari 2005****om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1565/2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾ särskilt artikel 7 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1565/2004 av den 3 september 2004 om en särskild interventionsåtgärd för havre i Finland och Sverige för regletringsåret 2004/05 ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland

eller Sverige till alla tredjeländer utom Bulgarien, Norge, Rumänien och Schweiz har inletts genom förordning (EG) nr 1565/2004.

- (2) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från den 14–20 januari 2005 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för havre som avses i förordning (EG) nr 1565/2004 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1431/2003 (EUT L 203, 12.8.2003, s. 16).

⁽³⁾ EUT L 285, 4.9.2004, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 98/2005**av den 20 januari 2005****om de anbud som meddelats för import av sorghum inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2275/2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran om den största sänkningen av importtullar för sorghum till Spanien från tredjeland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2275/2004⁽²⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽³⁾, kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 25 i förordning (EG) nr 1784/2003, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Med särskild hänsyn till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95 är det inte uppenbart att en största sänkning av importtullar skall företas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 14–20 januari 2005 enligt den anbudsinfördran om sänkning av importtullar för sorghum som avses i förordning (EG) nr 2275/2004 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EUT L 396, 31.12.2004, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 99/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2277/2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den
29 september 2003 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av im-
porttullar för majs till Spanien från tredjeland
har inletts genom kommissionens förordning (EG)
nr 2277/2004⁽²⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i kommissionens förordning (EG)
nr 1839/95⁽³⁾ kan kommissionen, enligt förfarandet som
föreskrivs i artikel 25 i förordning (EG) nr 1784/2003,
besluta att fastställa den största sänkningen av importtul-
lar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas
till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr
1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud

ligger på samma nivå som den största sänkningen av
importtullar eller på en lägre nivå.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför
att den största sänkningen av importtullar fastställs till
det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är fören-
liga med yttrandet från Förvaltningskommittén för
spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 14–20 januari
2005, inom ramen för den anbudsinfordran som avses i för-
ordning (EG) nr 2277/2004, är den största sänkningen av im-
porttullar för majs fastställd till 32,80 EUR/t för en maximal
mängd av totalt 83 100 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EUT L 396, 31.12.2004, s. 35.

⁽³⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4. Förordningen senast ändrad genom
förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 100/2005**av den 20 januari 2005****om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2276/2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den
29 september 2003 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och
av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av im-
porttullar för majs till Portugal från tredjeland har
inletts genom kommissionens förordning (EG) nr
2276/2004⁽²⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i kommissionens förordning (EG)
nr 1839/95⁽³⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet
som föreskrivs i artikel 25 i förordning (EG) nr
1784/2003, besluta att fastställa den största sänkningen
av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild
hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förord-
ning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgi-

vare vars anbud ligger på samma nivå som den största
sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför
att den största sänkningen av importtullar fastställs till
det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är fören-
liga med yttrandet från Förvaltningskommittén för
spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 14 till och med
den 20 januari 2005, inom ramen för den anbudsinfordran som
avses i förordning (EG) nr 2276/2004, är den största sänk-
ningen av importtullar för majs fastställd till 30,90 EUR/ton
för en maximal mängd av totalt 6 450 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EUT L 396, 31.12.2004, s. 34.

⁽³⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4. Förordningen senast ändrad genom
förordning (EG) nr 777/2004 (EGT L 123, 27.4.2004, s. 50).

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2005/4/EG**av den 19 januari 2005****om ändring av direktiv 2001/22/EG om fastställande av provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halterna av bly, kadmium, kvicksilver och 3-MCPD i livsmedel****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 85/591/EEG av den 20 december 1985 om införande av provtagnings- och analysmetoder vid kontroll av livsmedel inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens direktiv 2001/22/EG av den 8 mars fastställs provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halterna av bly, kadmium, kvicksilver och 3-MCPD i livsmedel ⁽²⁾.
- (2) Det är nödvändigt att införa uppdaterade standarduppgifter om främmande ämnen i livsmedel, särskilt med hänsyn till mätosäkerhet vid analys.
- (3) Det är mycket viktigt att analysresultaten rapporteras och tolkas på ett enhetligt sätt för att säkerställa en harmoniserad tillämpning i hela Europeiska unionen.
- (4) Direktiv 2001/22/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 2001/22/EG skall ändras i enlighet med bilaga I till det här direktivet.

Bilaga II till direktiv 2001/22/EG skall ändras i enlighet med bilaga II till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta direktiv senast tolv månader efter dess ikraftträdande. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När medlemsstaterna antar bestämmelser till följd av detta skall bestämmelserna innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 50.

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 14.

BILAGA I

I bilaga I till direktiv 2001/22/EG skall punkt 5 ersättas med följande:

"5. PARTIETS ELLER DELPARTIETS ÖVERENSSTÄMMELSE MED SPECIFIKATIONEN

Kontrolllaboratoriet skall göra minst två av varandra oberoende analyser av sådana laboratorieprover som är avsedda för tillsynsåtgärder. Därefter beräknas resultatens medelvärde.

Partiet godkänns om medelvärdet inte överskrider respektive högsta tillåtna halt enligt förordning (EG) nr 466/2001, med hänsyn tagen till den utvidgade mätosäkerheten och korrigering för utbyte (se referens 1).

Partiet avvisas om medelvärdet överskrider respektive högsta tillåtna halt bortom rimligt tvivel, med hänsyn tagen till den utvidgade mätosäkerheten och korrigering för utbytet.

Dessa tolkningsregler är tillämpliga för de analysresultat som erhålls vid provtagning för offentlig kontroll. När det gäller analys för överklagande eller referensändamål gäller nationella regler."

BILAGA II

Bilaga II till direktiv 2001/22/EG skall ändras på följande sätt:

1. I punkt 3 "Analysmetod som skall användas av laboratoriet samt krav på laboratoriekontroll" skall följande punkt 3.3.3 införas efter tabell 4:

"3.3.3 Kvalitetskrav – Användning av osäkerhetsfunktion

En osäkerhetsmetod kan dock också användas för att bedöma om den analysmetod som laboratoriet avser att använda är lämplig. Laboratoriet kan använda en metod som kommer att ge resultat inom en maximal standardosäkerhet. Den maximala standardosäkerheten kan beräknas enligt följande formel:

$$U_f = \sqrt{[(LOD/2)^2 + (\alpha C)^2]}$$

där

U_f är maximal standardosäkerhet,

LOD är metodens detektionsgräns,

C är relevanta koncentrationer.

α är en numerisk faktor som används beroende på värdet av C. Det framgår av tabellen nedan vilka värden som skall användas:

C (µg/kg)	α
≤ 50	0,2
51–500	0,18
501–1 000	0,15
1 001–10 000	0,12
≥ 10 000	0,1

U är utvidgad mätosäkerhet med täckningsfaktor 2 som ger en konfidensnivå på ungefär 95 %.

Om en analysmetod ger resultat med en mätosäkerhet som ligger under maximal standardosäkerhet kommer metoden att vara lika lämplig som en analysmetod som uppfyller ovan angivna kvalitetskrav."

2. Punkt 3.4 skall ersättas med följande:

"3.4 Uppskattning av analysens riktighet, beräkning av utbytesgrad och rapportering av resultat

Där det är möjligt skall analysens tillförlitlighet uppskattas genom att man tar med lämpliga certifierade referensmaterial i analysen.

Analysresultatet skall rapporteras korrigerat eller okorrigerat för utbyte. Rapporteringssätt och utbytesgrad skall anges.

Den som utför analysen bör beakta kommissionens rapport om sambandet mellan analysresultat, mätosäkerhet, utbytesfaktorer och bestämmelserna i EU:s livsmedelslagstiftning (se referens 1).

Analysresultatet skall rapporteras som $x \pm U$ där x är det analytiska resultatet och U är mätosäkerheten

REFERENSER

1. European Commission Report on the relationship between analytical results, the measurement of uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food legislation, 2004. Se Internet

(http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/sampling_en.htm)."

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 7 december 2004

om undertecknande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och om godkännande och undertecknande av det tillhörande samförståndsavtalet

(2005/35/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

- (3) Med förbehåll för att det senare fattas ett beslut om ingående av avtalet bör de två dokument som paraferades den 1 juli 2004 undertecknas och rådets godkännande av samförståndsavtalet bekräftas.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 jämförd med artikel 300.2 första stycket i detta,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av kommissionens förslag, och

Artikel 1

av följande skäl:

Med förbehåll för att det senare fattas ett beslut om ingående av avtalet bemyndigas rådets ordförande att utse de personer som skall ha rätt att underteckna avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Monaco om åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG⁽¹⁾ om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, det samförståndsavtal som åtföljer detta samt de skrivelser som skall utväxlas i enlighet med artikel 21.2 i avtalet och samförståndsavtalet i syfte att ge uttryck för Europeiska gemenskapens samtycke.

- (1) Den 16 oktober 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Monaco om ett avtal genom vilket det kan säkras att Monaco inför åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som skall tillämpas i gemenskapen i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.

Samförståndsavtalet godkänns härmed av rådet.

- (2) Den avtalstext som dessa förhandlingar resulterat i överensstämmer med de förhandlingsdirektiv som antagits av rådet. Den åtföljs av ett samförståndsavtal mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco.

Texterna till avtalet och samförståndsavtalet åtföljer detta beslut.

⁽¹⁾ EUT L 157, 26.6.2003, s. 38.

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2004.

På rådets vägnar

G. ZALM

Ordförande

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

FURSTENDÖMET MONACO

och

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

nedan kallade antingen "avtalsslutande part" eller "avtalsslutande parter", beroende på sammanhanget,

som har för avsikt att föreskriva åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, nedan kallat "direktivet",

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Mål**

1. I syfte att möjliggöra att inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs på Monacos territorium till fysiska personer som är faktiska betalningsmottagare enligt artikel 2 med hänvisning i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen, faktiskt kan bli föremål för obligatorisk beskattning enligt lagstiftningen i den staten, skall betalningsombud som är etablerade på Monacos territorium ta ut en källskatt på beloppet för dessa räntebetalningar enligt de villkor som fastställs i artiklarna 7 och 8, med förbehåll för de bestämmelser om frivilligt utlämnande av uppgifter som föreskrivs i artikel 9.

2. Monaco skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för att betalningsombud som är etablerade på dess territorium utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta avtal, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad.

*Artikel 2***Definition av faktisk betalningsmottagare**

1. I detta avtal avses med uttrycket "faktisk betalningsmottagare" varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis för att betalningen inte har mottagits eller ombesörjts för hans egen räkning, det vill säga att han

a) agerar som betalningsombud enligt artikel 4,

b) handlar på uppdrag av en juridisk person, ett subjekt som omfattas av bestämmelserna i Ordonnance Souveraine nr 3152 av den 19 mars 1964 om införande av en skatt på vinster, ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) eller ett företag som är likvärdigt med ett fondföretag, är etablerat på Monacos territorium och

har till uppgift att genomföra investeringar genom placering i sparande,

c) handlar på uppdrag av en annan fysisk person, som är den faktiske betalningsmottagaren, och lämnar uppgifter till betalningsombudet om den faktiska betalningsmottagarens identitet och hänvisning i enlighet med artikel 3.2.

2. Om ett betalningsombud har upplysningar som tyder på att den fysiska person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs inte är den faktiska betalningsmottagaren och denna fysiska person varken kan hänföras till punkt 1 a eller till punkt 1 b, skall betalningsombudet vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet i enlighet med artikel 3.2. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet skall ombudet betrakta den fysiska person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs som den faktiska betalningsmottagaren.

*Artikel 3***Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hänvisning**

1. Monaco skall anta de förfaranden som är nödvändiga för att betalningsombudet vid tillämpning av detta avtal skall kunna fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hänvisning och skall se till att förfarandena tillämpas.

2. Dessa förfaranden skall innebära följande:

a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2004 skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet enligt artikel 2 och dennes hänvisning med hjälp av tillgängliga uppgifter som erhållits på grundval av en officiell identitetshandling eller annan giltig skriftlig handling, det vill säga en officiell handling med den faktiska betalningsmottagarens fotografi.

b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats efter den 1 januari 2004, eller transaktioner som utförts i avsaknad av avtalsförbindelser, skall den faktiska betalningsmottagarens identitet enligt artikel 2 och dennes hemvist fastställas på grundval av det pass eller officiella identitetskort eller varje annan giltig identitetshandling som den faktiska betalningsmottagaren föredrar. För fysiska personer som uppvisar ett pass eller ett officiellt identitetskort utfärdat av en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen och som förklarar sig ha hemvist i ett annat land än en medlemsstat eller Monaco, skall hemvist fastställas på grundval av ett intyg om skatterättsligt hemvist utfärdat av den behöriga myndigheten i det land där den fysiska personen förklarar sig ha hemvist. Om något sådant intyg inte föredras skall den medlemsstat i Europeiska gemenskapen som har utfärdat passet eller en annan officiell identitetshandling anses vara hemviststat.

Artikel 4

Definition av begreppet betalningsombud

I detta avtal avses med "betalningsombud" i Monaco banker, fysiska och juridiska personer, handelsbolag och utländska bolags dotterbolag vilka inom ramen för sin affärsverksamhet tar emot, innehar, placerar eller överför tredje parter tillgångar och, även tillfälligt, betalar ränta till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare.

Artikel 5

Definition av begreppet behörig myndighet

I detta avtal avses med de avtalsslutande parternas "behöriga myndigheter" de myndigheter som anges i bilaga 1.

I fråga om tredjeländer avses med "behörig myndighet" den myndighet som är behörig att utfärda intyg om skatterättsligt hemvist.

Artikel 6

Definition av begreppet räntebetalning

1. I detta avtal avses med "räntebetalning" följande:

a) Räntor som betalats till eller krediterats ett konto och som härrör från fordringar eller är resultatet av insättningar som gjorts av kunderna, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning skall inte anses vara räntebetalningar. Ränta på lån mellan fysiska personer som handlar som privatpersoner utom ramen för varje kommersiell verksamhet eller affärsverksamhet skall dock inte omfattas.

b) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i a.

c) Inkomster som härrör från räntebetalningar, direkt eller genom ett subjekt med hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen enligt artikel 4.2 i direktivet och som delas ut av

i) företag för kollektiva investeringar etablerade i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen eller i Monaco,

ii) subjekt med hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen vilka utnyttjar rätten enligt artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta, och

iii) företag för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 19.

d) Inkomster som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag och subjekt, om de direkt eller indirekt genom andra företag för kollektiva investeringar eller sådana subjekt som avses nedan investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar som avses i a:

i) Företag för kollektiva investeringar etablerade i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen eller i Monaco.

ii) Subjekt med hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen vilka utnyttjar rätten enligt artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta.

iii) Företag för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 19.

2. När det gäller punkt 1 c skall hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar.

3. När det gäller punkt 1 d skall den procentuella andelen anses vara mer än 40 %, om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investeras i fordringar eller i aktier eller andelar enligt definitionen i det ledet.

Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, skall inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljningen, inlösen eller återbetalningen av aktierna eller andelarna.

4. Inkomster från företag eller subjekt som har investerat upp till 15 % av sina tillgångar i fordringar enligt punkt 1 a skall inte anses vara räntebetalningar enligt punkt 1 c och d.

5. Den procentuella andel som avses i punkt 1 d och punkt 3 skall vara 25 % från och med den 31 december 2010.

6. De procentuella andelar som avses i punkt 1 d och punkt 5 skall fastställas med hänvisning till placeringsinriktningen enligt de berörda företagens eller subjektens fondbestämmelser eller bolagsordning eller, i avsaknad av sådana, efter sammansättningen av de berörda företagens eller subjektens tillgångar.

Artikel 7

Källskatt

1. Om den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen skall Monaco ta ut en källskatt på 15 % under de första tre åren från och med den dag som avses i artikel 17, om inte annat följer av tillämpning av bestämmelserna i artikel 14.2, 20 % under de följande tre åren och 35 % därefter.

2. Betalningsombudet skall ta ut källskatt enligt följande:

a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.

b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b eller 6.1 d: på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs den faktiska betalningsmottagaren för hela det belopp som intäkten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen uppgår till.

c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 c: på det inkomstbelopp som avses i det ledet.

3. När det gäller punkt 2 a, b och c skall källskatten tas ut i proportion till den tid som den faktiska betalningsmottagaren innehaft den fordran, de aktier eller de andelar som gett upphov till inkomsten. Om betalningsombudet inte kan fastställa tiden för innehavet på grundval av tillgängliga uppgifter, skall ombudet anse att den faktiska betalningsmottagaren har innehaft fordran, aktierna eller andelarna så länge som den eller de har existerat, om inte den faktiska betalningsmottagaren lägger fram bevis om tidpunkten för förvärvet.

4. De skatter, avgifter och andra innehållanden än källskatt enligt detta avtal som belastar samma räntebetalning skall dras av från den källskatt som räknats fram i enlighet med denna artikel.

5. Även om ett betalningsombud etablerat i Monaco tar ut källskatt skall detta inte hindra den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist från att beskatta inkomsterna i enlighet med den nationella lagstiftningen. Om en skattebetalare deklarerar ränteinkomster som betalats av ett betalningsombud etablerat i Monaco hos skattemyndigheterna i den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där han har hemvist, skall dessa ränteinkomster beskattas enligt samma skattesatser och på samma allmänna villkor som de som gäller för räntor som uppburits i denna medlemsstat.

Artikel 8

Intäktsdelning från källbeskattning

1. Monaco skall behålla 25 % av sina intäkter från den källskatt som tagits ut i enlighet med villkoren i artikel 7 och skall överföra 75 % av intäkterna till den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har hemvist enligt artikel 3.2 b.

2. Dessa överföringar skall för varje budgetår ske i form av en enda betalning per medlemsstat i Europeiska gemenskapen och göras senast sex månader efter utgången av beskattningsåret i Monaco.

3. Monaco skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att systemet med intäktsdelning skall fungera väl.

Överföringen av intäkterna till den berörda medlemsstaten skall för detta ändamål göras av Monaco till den utsedda behöriga myndighet som anges i bilaga I till detta avtal.

Artikel 9

Frivilligt utlämnande av uppgifter

1. Monaco skall fastställa ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren enligt definitionen i artikel 2 att undvika den källskatt som avses i artikel 7 genom att uttryckligen bemyndiga sitt betalningsombud i Monaco att anmäla räntebetalningarna till den behöriga myndigheten i Monaco. Ett sådant bemyndigande skall gälla betalningsombudets samtliga räntebetalningar till den faktiska betalningsmottagaren.

2. De uppgifter som betalningsombudet skall lämna i fall av ett uttryckligt bemyndigande från den faktiska betalningsmottagaren skall åtminstone innefatta följande:

a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3 i detta avtal.

b) Betalningsombudets namn och adress.

c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller den räntebärande fordrans identifieringsnummer.

d) Beloppet för räntebetalningen, beräknat i enlighet med artikel 6 i detta avtal.

3. Den behöriga myndigheten i Monaco skall vidarebefordra de uppgifter som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist. Uppgifterna skall vidarebefordras minst en gång om året inom sex månader efter utgången av beskattningsåret i Monaco och avse alla räntebetalningar under det berörda året.

Artikel 10

Undanröjande av dubbelbeskattning samt återbetalning av källskatt

1. Den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist skall, i enlighet med punkterna 2 och 3, sörja för att sådan dubbelbeskattning som kan uppstå till följd av den källskatt som avses i artikel 7 undanröjs.

2. Om ett betalningsombud i Monaco innehållit särskild källskatt enligt artikel 7 på ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit, skall den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja denne avräkning med det innehållna källskattebeloppet. Om det beloppet överstiger det skattebelopp som enligt lagstiftningen i den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist skall betalas för det totala räntebelopp som omfattas av innehållande av källskatt, skall den medlemsstaten återbetala det överskjutande källskattebeloppet till denne, oaktat varje annat system för påförande av skatt eller varje annan administrativ praxis.

3. Om ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit beskattats med någon annan typ av källskatt, utöver den källskatt som avses i artikel 7, och om den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt dubbelbeskattningsavtal, skall denna källskatt avräknas innan förfarandet enligt punkt 2 tillämpas.

4. Den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist får ersätta den avräkning som avses i punkterna 2 och 3 med en direkt och fullständig återbetalning av den källskatt som avses i artikel 7.

Artikel 11

Överlåtbara skuldebrev

1. Från och med den dag som avses i artikel 17, om inte annat följer av tillämpningen av artikel 14.2 i detta avtal, och så länge som Monaco tar ut källskatt enligt artikel 7 och minst en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen också tillämpar liknande bestämmelser, dock senast till och med den 31 december 2010, skall inhemska och internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev som emitterats för första gången före den 1 mars 2001 eller för vilka de ursprungliga emissionsprospekten har godkänts före den tidpunkten av de behöriga myndigheterna inte anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a, under förutsättning att inga ytterligare emissioner av sådana överlåtbara skuldebrev görs från och med den 1 mars 2002.

Så länge som minst en medlemsstat i Europeiska gemenskapen också tillämpar liknande bestämmelser skall emellertid bestämmelserna i denna artikel fortsätta att tillämpas efter den 31 december 2010 för överlåtbara skuldebrev

— som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,

— där betalningsombudet enligt definitionen i artikel 4 är etablerat i Monaco, och

— där detta betalningsombud betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

Om och när alla medlemsstater i Europeiska gemenskapen upphör att tillämpa bestämmelser liknande bestämmelserna i artikel 7 i detta avtal, skall bestämmelserna i den här artikeln fortsätta att gälla endast med avseende på överlåtbara skuldebrev

— som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,

— där emittentens betalningsombud är etablerat i Monaco, och

— där detta betalningsombud betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

Om ytterligare emissioner görs från och med den 1 mars 2002 av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en stat eller ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns genom ett internationellt avtal enligt definitionen i bilaga II, skall emissionen i sin helhet, dvs. både den ursprungliga emissionen och eventuella ytterligare emissioner, anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

Om ytterligare emissioner görs från och med den 1 mars 2002 av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en emittent som inte omfattas av föregående mening, skall sådana ytterligare emissioner anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

2. Denna artikel skall inte hindra medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen från att beskatta inkomster från de överlåtbara skuldebrev som avses i punkt 1 i enlighet med deras nationella lagstiftning.

Artikel 12

Överlämnande av uppgifter på begäran

1. De behöriga myndigheterna i Monaco och i medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen skall utbyta uppgifter om handlingar som enligt den tillfrågade statens lagstiftning utgör skattebedrägeri i förbindelse med beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.

När Monaco är den tillfrågade staten skall följande handlingar anses utgöra skattebedrägeri i förbindelse med beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar:

- Användning av ett falskt, förfalskat eller till sitt innehåll oriktigt dokument i syfte att helt eller delvis undandra sig eller försöka att undandra sig beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, för vilket det enligt artikel 26.4 i den monegaskiska strafflagen kan dömas till böter på upp till fyra gånger den undanhållna skatten samt fängelse i lägst åtta dagar och högst två år, eller antingen böter eller fängelse.
- Erhållande på bedräglig väg av fullständig eller partiell återbetalning av skatt på inkomster från sparande, för vilket det kan dömas till böter enligt artikel 26.4 i den monegaskiska strafflagen på upp till fyra gånger det belopp som olagligen erhållits samt fängelse i lägst åtta dagar och högst två månader, eller antingen böter eller fängelse.
- Det förhållandet att en person som har till uppgift att ta ut skatt på inkomster från sparande avsiktligt inte innehåller skatten eller endast innehåller ett otillräckligt belopp, för vilket det kan dömas till böter till det belopp som anges i artikel 26.4 i den monegaskiska strafflagen.
- Det förhållandet att den person som har till uppgift att ta ut skatt på inkomster från sparande avsiktligt, för egen eller för en tredje parts vinning, tillskansar sig de belopp som uppburits, för vilket det kan dömas till böter till det belopp som anges i artikel 26.4 i den monegaskiska strafflagen.

När villkoren i artikel 13.3 är uppfyllda skall de principer för utbyte av uppgifter som fastställs i denna artikel tillämpas på

brott med samma allvarlighetsgrad som skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den tillfrågade staten enligt definitionen ovan.

Som svar på en motiverad begäran enligt punkt 3 skall den tillfrågade staten lämna uppgifter avseende sakförhållanden som omfattas av ett administrativt, civilrättsligt eller straffrättsligt förfarande vilket inletts i den begärande staten beträffande de handlingar som avses ovan, dock endast uppgifter som rör inkomster från sparande som är beskattningsbara i den begärande staten.

De uppgifter som anges i artikel 9.2 i detta avtal skall anses kunna utlämnas.

2. När den tillfrågade staten skall ta ställning till huruvida uppgifter kan lämnas som svar på en begäran, skall den tillämpa de preskriptionsregler som är tillämpliga enligt den begärande statens lagstiftning, inte de regler som är tillämpliga i den tillfrågade staten. Under alla förhållanden får inga uppgifter överlämnas avseende brott begångna före den 1 juli 2005.

3. I syfte att fastställa huruvida begäran är relevant skall den begärande partens behöriga myndighet lämna följande uppgifter, som skall avfattas på den tillfrågade statens officiella språk:

- a) Namnet på den myndighet från vilken begäran härrör.
- b) Identiteten på den fysiska person som är föremål för begäran om uppgifter, bevis för att denna person har skatterettsligt hemvist i den begärande staten samt alla dokument, vittnesmål från denna fysiska person och annan utförlig bevisning som ligger till grund för begäran.
- c) De skäl som finns för antagande att de begärda uppgifterna finns hos den part som begäran riktas till eller innehas eller kontrolleras av en person som befinner sig på den partens territorium.
- d) En förklaring om att begäran är förenlig med lagstiftningen hos den part som framför begäran och, framför allt, om att den kan godtas för såvitt angår preskriptionstiden.
- e) En förklaring om att den begärande parten för att erhålla uppgifterna har använt alla inom partens eget territorium till buds stående eller i dess egna lagar och andra författningar fastställda medel, med undantag av de medel som skulle ha kunnat ge upphov till svårigheter.
- f) En förklaring om att de omständigheter som den begärande parten redan känner till ger grund, enligt denna parts lagstiftning, för berättigade och samstämmiga misstankar om att ett skattebedrägeri eller brott som är lika allvarligt som skattebedrägeri enligt definitionen i punkt 1 har begåtts.

4. Den part som mottar en begäran får vägra att lämna de begärda uppgifterna om begäran inte är förenlig med villkoren i detta avtal.

Alla uppgifter som utbyts på detta sätt skall behandlas som konfidentiella och får utlämnas endast till de behöriga personer eller myndigheter hos den avtalsslutande parten som måste få kännedom om beskattningen av de räntebetalningar som anges i artikel 1. Dessa personer eller myndigheter får yppa denna information under offentliga förhandlingar eller i domar om en sådan beskattning, dock endast i den begärande staten.

Uppgifterna får lämnas till en annan person eller myndighet endast med ett skriftligt förhandstillstånd från den behöriga myndighet hos den avtalsslutande parten som har lämnat uppgifterna.

Artikel 13

Samråd och översyn

1. Om oenighet om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal uppstår mellan den behöriga myndigheten i Monaco och en eller flera av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen enligt artikel 5 i detta avtal, skall dessa myndigheter sträva efter att finna en lösning i samförstånd. De skall omedelbart underrätta Europeiska kommissionen och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen om resultatet av detta samråd.

När det gäller tolkningsfrågor får Europeiska kommissionen delta i samrådet, på begäran av någon av de behöriga myndigheterna.

2. Utan hinder av punkt 1 skall de avtalsslutande parterna samråda med varandra åtminstone vart tredje år eller på begäran av endera parten, i syfte att se över och – om parterna anser det nödvändigt – förbättra det sätt på vilket avtalet fungerar.

Under alla omständigheter erkänner de avtalsslutande parterna betydelsen av den internationella utvecklingen på det område som är föremål för detta avtal och är eniga om att vid behov, i samband med de samråd som föreskrivs i denna punkt, undersöka huruvida det är nödvändigt att ändra avtalet med hänsyn till denna utveckling.

3. Monaco skall, med beaktande av de bilaterala avtal som kan komma att ingås mellan medlemsstaterna och tredjeländer vilka är underkastade samma förpliktelser som Monaco när det gäller beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, undersöka tillämpningsområdet och villkoren för genomförandet av principerna i artikel 12 i fall av brott som är lika allvarliga som brottet skattebedrägeri enligt definitionen i den artikeln. För detta ändamål skall Monaco inleda samråd med Europeiska kommissionen.

4. Samrådet skall inledas inom en månad efter en sådan begäran eller, i brådskande fall, så snart som möjligt.

5. När det gäller det samråd som avses ovan skall de avtalsslutande parterna underrätta varandra om händelser som kan inverka på detta avtals sätt att fungera. Till sådana händelser hör även alla relevanta avtal mellan en av de avtalsslutande parterna och tredjeland.

Artikel 14

Tillämpning och tillfälligt avbrytande av tillämpningen

1. Ett villkor för tillämpningen av detta avtal skall vara att de av medlemsstaternas beroende och associerade territorier som anges i rådets rapport (ekonomiska och finansiella frågor) till Europeiska rådet i Santa Maria da Feira den 19 och 20 juni 2000 samt Andorra, Förenta staterna, Liechtenstein, San Marino och Schweiz var och en antar och genomför åtgärder som är desamma som eller likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar eller i detta avtal, och för vilka samma datum för genomförande fastställs.

2. De avtalsslutande parterna skall i samförstånd minst sex månader före den dag som anges i artikel 17 besluta om huruvida villkoren i punkt 1 är uppfyllda när det gäller tidpunkten för ikraftträdande av de relevanta åtgärderna i Europeiska gemenskapernas medlemsstater och i de berörda tredjestaterna och beroende eller associerade territorierna. Om de avtalsslutande parterna inte beslutar att villkoren är uppfyllda skall de i samförstånd fastställa en ny dag för det ändamål som anges i artikel 17. För detta ändamål skall Europeiska gemenskapen underrätta Monaco om att Europeiska gemenskapernas medlemsstater, de berörda beroende eller associerade territorierna och de berörda tredjeländerna har genomfört åtgärder som är desamma som eller likvärdiga med dessa åtgärder.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av dess institutionella arrangemang och med förbehåll för vad som anges ovan skall Monaco genomföra detta avtal från och med den dag som anges i artikel 17 och anmäla denna åtgärd till Europeiska gemenskapen.

4. Tillämpningen av detta avtal eller av delar av detta avtal får avbrytas tillfälligt av en avtalsslutande part med omedelbar verkan genom anmälan till de andra avtalsslutande parterna, om rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomst från sparande i form av räntebetalningar eller motsvarande delar av direktivet upphör att vara tillämpligt, antingen tillfälligt eller permanent i enlighet med Europeiska unionens lagstiftning, eller om en medlemsstat i Europeiska unionen tillfälligt avbryter tillämpningen av sina genomförandebestämmelser.

5. En avtalsslutande part får dessutom tillfälligt avbryta tillämpningen av detta avtal genom anmälan till de andra avtalsslutande parterna om något av de fem tredjeländer som anges ovan (Andorra, Förenta staterna, Liechtenstein, San Marino och Schweiz) eller något av de beroende eller associerade territorier i Europeiska unionens medlemsstater som avses i punkt 2 senare upphör att tillämpa åtgärder som är desamma som eller likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar. Tillämpningen får avbrytas tidigast två månader efter anmälan. Tillämpningen av avtalet skall återupptas så snart som bestämmelserna åter tillämpas.

Artikel 15

Övriga platser/platser i Asien

Europeiska gemenskapen skall under den övergångsperiod som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar inleda diskussioner med andra stora finanscentrum syftande till att åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som tillämpas i gemenskapen skall antas och effektivt genomföras av de berörda jurisdiktionerna.

Artikel 16

Undertecknande, ikraftträdande och uppsägning

1. Detta avtal ingås med förbehåll för att det ratificeras och godkänns av de avtalsslutande parterna enligt deras egna förfaranden. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om att förfarandena har avslutats. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månad som följer på den månad då den sista anmälan skett.

2. Detta avtal skall gälla till dess att det sägs upp av någon av de avtalsslutande parterna.

3. En avtalsslutande part får säga upp detta avtal genom anmälan till den andra avtalsslutande parten. I så fall upphör avtalet att gälla tolv månader efter dagen för en sådan anmälan.

Artikel 17

Tillämpningsförfordning

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 14 skall de avtalsslutande parterna sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa detta avtal från och med den 1 juli 2005.

Artikel 18

Fordringar och slutbetalning

1. Om detta avtal sägs upp eller om dess tillämpning tillfälligt avbryts, helt eller delvis, skall tredje parts fordringar enligt artikel 10 inte påverkas.

2. Monaco skall i samtliga fall upprätta en slutredovisning senast när avtalets tillämpning upphör och göra en slutbetalning till var och en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen.

Artikel 19

Territoriellt tillämpningsområde

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på de territorier där Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och i enlighet med de villkor som fastställs i fördraget och, å andra sidan, på Monacos territorium.

Artikel 20

Bilagor

1. De två bilagorna utgör en integrerad del av avtalet.

2. Förteckningen över behöriga myndigheter i bilaga I får ändras genom en enkel anmälan till den andra avtalsslutande parten, av Monaco när det gäller den myndighet som anges i led a i den bilagan och av Europeiska gemenskapen när det gäller övriga myndigheter.

Förteckningen över närstående rättssubjekt i bilaga II får ändras genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 21

Språk

1. Detta avtal skall upprättas i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

2. Den maltesiska språkversionen skall bekräftas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Den versionen har därefter samma giltighet som de texter som avses i punkt 1.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.

SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθηκεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed the present Agreement.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.

TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.

TAI PALIUDYDAMI, šį Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.

A FENTIEK HITELÉÜL az alulírott meghatalmazottak e megállapodást alább kézjegyükkel látták el.

B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenziari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą Umowę.

EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.

NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.

V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.

TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles, den syvende december to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις επτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturā gada septītajā decembrī.

Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.

Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgha.

Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.

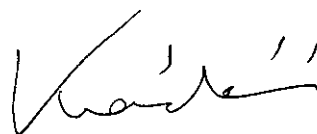
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.

Podpisano v Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.

Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pour la Principauté de Monaco

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE AVTALSSLUTANDE PARTERNAS BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Följande myndigheter är "behöriga myndigheter" hos de avtalsslutande parterna enligt detta avtal:

- a) I Furstendömet Monaco: le Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Économie eller en befullmäktigad företrädare.
- b) I Konungariket Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare.
- c) I Republiken Tjeckien: Ministr financí eller en befullmäktigad företrädare.
- d) I Konungariket Danmark: Skatteministeren eller en befullmäktigad företrädare.
- e) I Förbundsrepubliken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en befullmäktigad företrädare.
- f) I Republiken Estland: Rahandusminister eller en befullmäktigad företrädare.
- g) I Republiken Grekland: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare.
- h) I Konungariket Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en befullmäktigad företrädare.
- i) I Republiken Frankrike: Den minister som ansvarar för budgeten eller en befullmäktigad företrädare.
- j) I Irland: The Revenue Commissioners eller en befullmäktigad företrädare.
- k) I Republiken Italien: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en befullmäktigad företrädare.
- l) I Republiken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare.
- m) I Republiken Lettland: Finanšu ministrs eller en befullmäktigad företrädare.
- n) I Republiken Litauen: Finansų ministras eller en befullmäktigad företrädare.
- o) I Storhertigdömet Luxemburg: Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare. När det gäller tillämpningen av artikel 12: Le Procureur Général d'État luxembourgeois.
- p) I Republiken Ungern: A pénzügyminiszter eller en befullmäktigad företrädare.
- q) I Republiken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en befullmäktigad företrädare.
- r) I Konungariket Nederländerna: De Minister van Financiën eller en befullmäktigad företrädare.
- s) I Republiken Österrike: Der Bundesminister für Finanzen eller en befullmäktigad företrädare.
- t) I Republiken Polen: Minister Finansów eller en befullmäktigad företrädare.
- u) I Republiken Portugal: O Ministro das Finanças eller en befullmäktigad företrädare.
- v) I Republiken Slovenien: Minister za financí eller en befullmäktigad företrädare.
- w) I Republiken Slovakien: Minister financí eller en befullmäktigad företrädare.
- x) I Republiken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en befullmäktigad företrädare.
- y) I Konungariket Sverige: Chefen för finansdepartementet eller en befullmäktigad företrädare.
- z) I Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland och de europeiska områden för vars yttre förbindelser Förenade kungariket ansvarar: the Commissioners of Inland Revenue eller en befullmäktigad företrädare och den behöriga myndigheten i Gibraltar, som Förenade kungariket kommer att utse i enlighet med de avtalade arrangemangen rörande myndigheter i Gibraltar med avseende på EU- och EG-instrument och tillhörande fördrag som anmälts till Europeiska unionens medlemsstater och institutioner den 19 april 2000, varav en kopia skall sändas till Monaco av generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, och som skall gälla detta avtal.

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER NÄRSTÅENDE RÄTTSSUBJEKT

För tillämpningen av artikel 11 i detta avtal skall följande organ anses vara "ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns genom ett internationellt avtal":

ORGAN INOM EUROPEISKA UNIONEN:

Belgien

- Région flamande (Vlaams Gewest) (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région de Bruxelles-Capitale (Brussels Hoofdstedelijk Gewest) (Brysselregionen)
- Communauté française (den franskspråkiga gemenskapen)
- Communauté flamande (Vlaamse Gemeenschap) (den flamländska gemenskapen)
- Communauté germanophone (Deutschsprachige Gemeinschaft) (den tyskspråkiga gemenskapen)

Spanien

- Xunta de Galicia (Galiciens regionala regering och parlament)
- Junta de Andalucía (Andalusiens regionala regering och parlament)
- Junta de Extremadura (Extremaduras regionala regering och parlament)
- Junta de Castilla-La Mancha (Kastilien-La Manchas regionala regering och parlament)
- Junta de Castilla-León (Kastilien-Leóns regionala regering och parlament)
- Gobierno Foral de Navarra (Navarras regionala regering och parlament)
- Govern de les Illes Balears (Balearernas regionala regering och parlament)
- Generalitat de Catalunya (Kataloniens regionala regering och parlament)
- Generalitat de Valencia (Valencias regionala regering och parlament)
- Diputación General de Aragón (Aragoniens regionala regering och parlament)
- Gobierno de las Islas Canarias (Kanarieöarnas regionala regering och parlament)
- Gobierno de Murcia (Murcias regionala regering och parlament)
- Gobierno de Madrid (Madrids regionala regering och parlament)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskiens regionala regering och parlament)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoas deputeradeförsamling)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayas deputeradeförsamling)
- Diputación Foral de Alava (Alavas deputeradeförsamling)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrids stad)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona stad)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias gemensamma kommunstyrelse)
- Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffas gemensamma kommunstyrelse)

- Instituto de Crédito Oficial (Statens kreditinstitut)
- Instituto Catalán de Finanzas (Kataloniens finansinstitut)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valencias finansinstitut)

Grekland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det grekiska telebolaget)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (den grekiska järnvägsnätsorganisationen)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det statliga elbolaget)

Frankrike

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (amorteringsinstitutet för det sociala trygghetssystemets skuldsättning)
- L'Agence française de développement (AFD) (franska utvecklingsorganet)
- Réseau Ferré de France (RFF) (franska järnvägsnätet)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (nationella motorvägskassan)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris socialtjänst och sjukhus)
- Charbonnages de France (CDF) (Frankrikes kolgruvor)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (gruvbolag och kemiskt bolag)

Italien

- Regioner
- Provinser
- Kommunerna
- Cassa Depositi e Prestiti (hypoteks- och kreditbank)

Lettland

- Pašvaldības (lokalförvaltningar)

Polen

- gminy (kommuner)
- powiaty (distrikt)
- województwa (provinser)
- związki gmin (kommunalförbund)
- związki powiatów (distriktsförbund)
- związki województw (provinsförbund)
- miasto stołeczne Warszawa (huvudstaden Warszawa)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (byrån för jordbrukets omstrukturering och modernisering)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (byrån för jordbruksegendom)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den autonoma regionen Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den autonoma regionen Azorerna)
- Kommunerna

Slovakien

- mestá a obce (kommuner)
- Železnice Slovenskej republiky (slovakiska järnvägsbolaget)
- Štátny fond cestného hospodárstva (statens vägförvaltningsfond)
- Slovenské elektrárne (slovakiska kraftverk)
- Vodohospodárska výstavba (vattenförvaltningsbolaget)

INTERNATIONELLA ORGAN:

- Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD)
- Europeiska investeringsbanken
- Asiatiska utvecklingsbanken
- Afrikanska utvecklingsbanken
- Världsbanken/IBRD/IMF
- Internationella finansieringsbolaget
- Interamerikanska utvecklingsbanken
- Europarådets fond för social utveckling
- Euratom
- Europeiska gemenskapen
- Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andinska utvecklingsorganisationen [ADC])
- Eurofima

Bestämmelserna i artikel 11 i avtalet skall inte påverka internationella åtaganden som de avtalsslutande parterna kan ha gjort när det gäller ovan nämnda internationella organ.

ORGAN ETABLERADE I TREDJELAND:

De organ som uppfyller följande kriterier:

1. Organet betraktas som ett offentligt organ enligt nationella kriterier.
 2. Ett sådant offentligt organ är en icke-marknadsproducent som förvaltar och finansierar ett antal verksamheter som huvudsakligen tillhandahåller icke-marknadsförda varor och tjänster, för det allmännas bästa och som faktiskt kontrolleras av en allmän styrelseform.
 3. Ett sådant offentligt organ är en stor och regelbunden emittent av skuldebrev.
 4. Den berörda staten kan säkerställa att ett sådant offentligt organ inte kommer att verkställa förtida inlösen vid fall av s.k. gross-up klausuler.
-

SAMFÖRSTÅNDSAVTAL mellan Europeiska gemenskapen och Furstendömet Monaco

I samband med ingåendet av ett avtal om åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (nedan kallat "direktivet") undertecknade Europeiska gemenskapen och Monaco detta samförståndsavtal som utgör ett komplement till avtalet.

Om någon av de avtalsslutande parterna konstaterar att betydande skillnader i informationsutbytet skulle kunna leda till att avtalet inte tillämpades på ett klart rättvist sätt skall de utan dröjsmål samråda med varandra i syfte att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att sörja för likabehandling. Europeiska kommissionen skall omedelbart rapportera till rådet om dessa samråd och föreslå nödvändiga åtgärder för återupprättandet av likabehandling. Under den period som är nödvändig för detta kommer varje ny begäran om informationsutbyte enligt artikel 12 i detta avtal, som är av samma karaktär som den begäran som låg till grund för tillämpningen av detta stycke, att undersökas inom ramen för dessa samråd.

Om betydande skillnader skulle uppdagas mellan räckvidden för rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 och räckvidden för detta avtal när det gäller artiklarna 4 och 6 i avtalet, skall de avtalsslutande parterna omedelbart inleda samråd enligt artikel 13.1 i detta avtal i syfte att sörja för att de åtgärder som föreskrivs i avtalet alltså är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i direktivet.

Signatärerna av detta samförståndsavtal förklarar att de anser att det avtal som avses i första stycket och detta samförståndsavtal utgör en godtagbar och rättvis ordning som kan anses skydda parternas intressen. De kommer därför att i god tro genomföra de avtalade åtgärderna och kommer inte att agera ensidigt för att utan godtagbara skäl undergräva denna ordning.

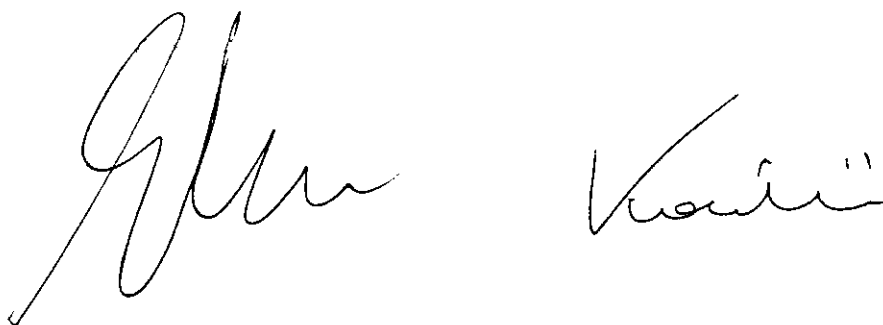
Europeiska gemenskapen är beredd att med Monacos regering undersöka villkoren för ett ökat informationsutbyte mellan Monaco och gemenskapen när det gäller vissa finansiella instrument och försäkrings-tjänster, från och med den tidpunkt då det fastställs att de gällande försiktighetsreglerna och de berörda monegasiska aktörernas övervakningsåtgärder är sådana att den inre marknaden kan fortsätta att fungera väl på de berörda områdena. I enlighet med den yttre politik som gemenskapen tidigare tillämpat i samband med liknande framställningar bör ett eventuellt avtal därför grundas på att Monaco på de berörda områdena införlivar och genomför nuvarande och framtida gemenskapslagstiftning. Det förutses likaså att andra nuvarande och framtida bestämmelser av betydelse för att den inre marknaden skall fungera väl på de berörda områdena, t.ex. konkurrens och beskattning, genomförs av Monaco.

Signatärerna av detta samförståndsavtal noterar att definitionen av brottet skattebedrägeri endast rör behoven med avseende på beskattning av inkomster från sparande inom ramen för avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Monaco om åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i direktivet.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2004 i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Den maltesiska språkversionen skall bekräftas av signatärerna genom skriftväxling. Den versionen har där- efter samma giltighet som de texter som anges i det föregående stycket.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pour la Principauté de Monaco

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 september 2004

om ändring av beslut 2004/166/EG om det omstruktureringsstöd som Frankrike har för avsikt att lämna till Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM)

(delgivet med nr K(2004) 3359)

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2005/36/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om upprättandet av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

med beaktande av kommissionens beslut 2004/166/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 2 i denna, och

av följande skäl:

SNCM får bara bedriva trafik med de elva fartyg som SNCM redan ägde den dag då det slutliga beslutet fattades, närmare bestämt följande fartyg: Napoléon Bonaparte, Danielle Casanova, Île de Beauté, Corse, Liamone, Aliso, Méditerranée, Pascal Paoli, Paglia Orba, Monte Cinto och Monte d'Oro. Sista stycket i artikeln lyder: "Om SNCM på grund av händelser som företaget inte ansvarar för måste ersätta något av sina fartyg före den 31 december 2006, kan kommissionen godkänna detta under förutsättning att det anmäls och vederbörligen motiveras av Frankrike."

- (2) Genom en skrivelse av den 23 juni 2004⁽²⁾, begärde de franska myndigheterna kommissionens tillstånd att få byta ut fartyget Aliso mot fartyget Asco i förteckningen över fartyg i artikel 2 i det slutliga beslutet. Eftersom det har varit mycket svårare för SNCM att sälja Asco än vad som förutsågs i omstruktureringsplanen⁽³⁾, har de franska myndigheterna begärt att kommissionen skall ge tillstånd till SNCM att sälja antingen Aliso eller Asco.

1. FÖRFARANDE

1.1 Översikt över förfarandet

- (1) Den 9 juli 2003 antog kommissionen ett beslut om omstruktureringsstöd som Frankrike avser att betala till Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (nedan kallat "det slutliga beslutet"), i vilket man förklarade att en del av stödet är förenligt med den gemensamma marknaden på vissa villkor. Ett av villkoren som återfinns i artikel 2 i det slutliga beslutet innebär att SNCM fram till och med den 31 december 2006 varken får förvärva nya fartyg eller teckna avtal om byggande, beställning eller chartering av nya eller renoverade fartyg.

1.2 Åtgärdsrubrik

- (3) Åtgärden betecknas "Ändringar av kommissionens slutliga beslut av den 9 juli 2003 om omstruktureringsstöd till SNCM".

⁽¹⁾ EUT L 61, 27.2.2004, s. 13.

⁽²⁾ Registrerad av kommissionen under hänvisningen TREN(2004) A/26015.

⁽³⁾ Se punkt 97 i det slutliga beslutet.

1.3 Stödmottagare

- (4) Omstruktureringsstödet är avsett för SNCM, ett franskt rederi som har linjer från franska fastlandet till Korsika och Nordafrika. De föreslagna ändringarna gagnar således SNCM.

1.4 Syftet med ändringarna

- (5) Det främsta syftet med de föreslagna ändringarna är att göra det möjligt för SNCM att använda Aliso i stället för Asco genom ändring av den företckning över fartyg som SNCM får använda i enlighet med artikel 2 i det slutliga beslutet. Syftet är också att underlätta försäljningen av det fjärde fartyg som föreskrivs i det slutliga beslutet genom att de potentiella köparna får välja mellan Aliso och Asco, som är samma typ av fartyg.

2. NÄRMARE BESKRIVNING AV DE FÖRESLAGNA ÅTGÄRDERNA

2.1 Förslag om att byta Asco mot Aliso

- (6) De franska myndigheterna föreslog i sin skrivelse av den 23 juni 2004 att Aliso skulle bytas ut mot Asco i förteckningen över fartyg som SNCM har tillstånd att använda under omstruktureringsperioden i enlighet med artikel 2 andra stycket i det slutliga beslutet av den 9 juli 2003. Fartyget NGV Asco hade fortfarande inte sålts när myndigheterna gjorde sin förfrågan.
- (7) Utbytet som de franska myndigheterna begär motiveras av en önskan att underlätta överlåtelse av ett fartyg, eftersom SNCM haft svårt att överlåta NGV Asco.

- (8) De franska myndigheterna har översänt ett intyg från Marseilles hamnmyndigheter om att Aliso legat i hamn sedan den 2 november 2003.

2.2 Förslag om att ge SNCM tillåtelse att sälja antingen Asco eller Aliso

- (9) De franska myndigheterna har också begärt att SNCM inom ramen för omstruktureringsplanen skall få sälja antingen Asco eller Aliso beroende på den potentiella köparens behov.

3. BEDÖMNING AV DE FÖRESLAGNA ÄNDRINGARNA

3.1 Effekter av förslaget att byta ut Asco mot Aliso

- (10) Kommissionen noterar först och främst att Asco och Aliso är systerfartyg som byggs efter samma ritningar och på samma varv. De har samma dimensioner, former och kapacitet.

- (11) Kommissionen gör den bedömningen att utbytet av fartyg inte syftar till att öka SNCM:s kapacitet och att det slutliga beslutets tillämpningsområde således inte påverkas. Villkoret om företagets begränsade kapacitet i artikel 2 i beslutet påverkas inte heller.

- (12) Kommissionen vill också påpeka att en ändring av den flotta som SNCM har tillstånd till endast kan göras av orsaker som inte hänger samman med SNCM:s egna avsikter. I just detta fall anser kommissionen att de problem som SNCM har stött på i sina försök att överlåta Asco inte hänger samman med företagets avsikter och därför inte kunde förutses när det slutliga beslutet fattades.

3.2 Effekter av förslaget om att ge SNCM tillåtelse att sälja antingen Asco eller Aliso

- (13) Kommissionen anser också att om SNCM hittar en köpare till Aliso i stället för till Asco är en försäljning av Aliso likvärdig med Asco när det gäller effekterna på SNCM:s kapacitet och att de franska myndigheternas åtaganden om att följa omstruktureringsplanen följs när det gäller försäljning av fyra fartyg i SNCM:s verkamma flotta. Faktum är att SNCM redan har sålt tre av de fyra fartyg vars överlåtelse planeras i omstruktureringsplanen.
- (14) Om SNCM säljer Aliso i stället för Asco anser kommissionen att villkoret i omstruktureringsplanen om överlåtelse av fyra fartyg uppfylls.

4. SLUTSATS

- (15) Kommissionen anser att de ändringar som de franska myndigheterna har begärt inte ändrar det slutliga beslutets tillämpningsområde och att omstruktureringsstödet i form av ett kapitaltillskott är förenligt med den gemensamma marknaden, förutsatt att villkoren följs i sin ändrade form.

- (16) Kommissionen uppmanar Frankrike

— att så snart som möjligt, dock senast 15 arbetsdagar efter det att det här beslutet mottagits, meddela kommissionen vilka upplysningar man anser omfattas av tystnadsplikt i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr 659/1999⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom Anslutningsakten från 2003.

— att meddela stödmottagaren detta beslut så snart som möjligt, men utelämna sådana delar som omfattas av en eventuell tystnadsplikt och som inte bör meddelas stödmottagaren, eftersom det skulle kunna skada berörda parter. Frankrike skall i meddelandet markera övriga delar som omfattas av tystnadsplikt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I artikel 2 andra stycket i kommissionens beslut av den 9 juli 2003 skall "Aliso" bytas ut mot "Asco".

2. I sista strecksatsen i punkt 97 i beslutet skall "höghastighetsfartyget Asco" ersättas med "antingen höghastighetsfartyget Asco, eller dess systerfartyg Aliso".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 8 september 2004.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 oktober 2004

om inrättande av Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum (CTSE) och om samordning av tekniska åtgärder för skydd av euromynt mot förfälskning

(2005/37/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 i detta,

med beaktande av rådets beslut 2003/861/EG av den 8 december 2003 om analys av och samarbete om falska euromynt⁽¹⁾ och rådets beslut 2003/862/EG av den 8 december 2003 om utvidgning av verkningarna av beslut 2003/861/EG om analys av och samarbete om falska euromynt till att även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfälskning⁽³⁾, närmare bestämt artikel 5 i denna, föreskrivs att falska euromynt skall analyseras och klassificeras av det nationella centrumet för myntanalys i varje medlemsstat och av Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum (CTSE). Genom rådets förordning (EG) nr 1339/2001⁽⁴⁾ utsträcks tillämpningsområdet för artiklarna 1–11 i förordning (EG) nr 1338/2001 till de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta.
- (2) Sedan oktober 2001 fungerar CTSE provisoriskt inom myntverket i Paris, under kommissionens ledning och med administrativt stöd från denna, på grundval av skriftväxlingen mellan rådets ordförande och Frankrikes finansminister av den 28 februari respektive den 9 juni 2000.
- (3) CTSE bidrar till genomförandet av målen för programmet Perikles enligt rådets beslut 2001/923/EG av den 17 december 2001 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfälskning⁽⁵⁾ och rådets beslut 2001/924/EG av den 17 december 2001 om att låta verkningarna av beslutet om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på

skydd av euron mot förfälskning (Periklesprogrammet) även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta⁽⁶⁾.

- (4) I artikel 1 i beslut 2003/861/EG föreskrivs att kommissionen skall inrätta Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum och säkerställa dess drift samt samordna behöriga tekniska myndigheters verksamhet för skydd av euromynt mot förfälskningar. I artikel 1 i beslut 2003/862/EG föreskrivs att beslut 2003/861/EG skall utvidgas till att även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta.
- (5) Genom en skrivelse från Frankrikes finansminister av den 6 september 2004 förband sig de franska myndigheterna att bibehålla den nuvarande kostnadsfördelningen mellan myntverket i Paris och kommissionen. I överensstämmelse med skriftväxlingen mellan rådets ordförande och Frankrikes finansminister av den 28 februari och den 9 juni 2000 kommer den kommissionsledamot som har ansvar för bedrägeribekämpningen och den franske finansministern i en skriftväxling beträffande det permanenta inrättandet av Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum för analys och klassificering av förfälskade euromynt att bekräfta de organisatoriska principer som har dragits upp av CTSE för dess tillfälliga verksamhet vid myntverket i Paris.
- (6) Vidare bör Ekonomiska och finansiella kommittén, Europeiska centralbanken, Europol och de behöriga nationella myndigheterna också i fortsättningen fortlöpande informeras om CTSE:s verksamhet och situationen i fråga om förfälskning av euromynt.
- (7) Följaktligen bör CTSE inrättas vid kommissionen i Bryssel och vara knutet till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF).
- (8) Den verksamhet som bedrivs av samtliga behöriga tekniska myndigheter för att skydda euromynt mot förfälskning bör samordnas av kommissionen på områden som metoder för analys av falska euromynt, studier av nya fall av förfälskningar och följderna av dessa, ömsesidig information om verksamheten mellan de nationella centrumen och Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum, information utåt om myntförfälskningar, metoder för att få myntapparater att upptäcka falska mynt och studier av alla tekniska problem i fråga om falska mynt.

⁽¹⁾ EUT L 325, 12.12.2003, s. 44.

⁽²⁾ EUT L 325, 12.12.2003, s. 45.

⁽³⁾ EGT L 181, 4.7.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 4.7.2001, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 339, 21.12.2001, s. 50.

⁽⁶⁾ EGT L 339, 21.12.2001, s. 55.

- (9) En sådan samordning förutsätter att den myntförfalskningsexpertgrupp som är sammansatt av ansvariga personer från de nationella centrumen och CTSE under ordförandeskap av kommissionen som också sköter de administrativa uppgifterna, fortsätter sitt arbete inom den rådgivande samordningskommittén för förebyggande av bedrägerier⁽¹⁾ och att Ekonomiska och finansiella kommittén regelbundet hålls informerad.
- (10) Beslut 2003/861/EG och 2003/862/EG bör följas upp.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiskt tekniskt och vetenskapligt centrum (CTSE) skall inrättas vid kommissionen i Bryssel och vara knutet till OLAF.

Artikel 2

CTSE skall analysera och klassificera alla nya typer av falska euromynt på det sätt som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 1338/2001. Det skall bidra till genomförandet av målen för gemenskapens åtgärdsprogram Perikles enligt artikel 4 i beslut 2001/923/EG. Det skall bistå de nationella centrumen för analys av falska mynt och polismyndigheterna och samarbeta med lämpliga organ för analys av falska euromynt och förstärkning av skyddet mot förfalskningar.

Artikel 3

CTSE skall ha följande organisationsprinciper:

- För analys av mynt kan kommissionen sända medlemmar av sin personal till myntverket i Paris för att använda verkets utrustning.

- För att utföra sina uppgifter skall CTSE ha tillgång till personalen och utrustningen vid det franska nationella centrumet för myntanalys och vid Paris myntverks laboratorium i Pessac. De franska myndigheterna skall med förtur ställa personal och materiel till CTSE:s förfogande.
- I enlighet med gällande budgetbestämmelser skall den del av utgifterna som gäller CTSE:s uppgifter belasta Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Med tanke på att Frankrike enligt ovan ställer personal, lokaler och materiel till förfogande och tar ansvar för underhållet, skall gemenskapens budget täcka löner för kommissionens anställda, kostnader för resor och diverse löpande mindre utgifter.

OLAF ges i uppdrag att tillsammans med myntverket i Paris utforma de administrativa bestämmelserna för CTSE.

Artikel 4

Kommissionen skall samordna de åtgärder som behövs för att skydda euromyntet mot förfalskningar genom periodiska möten med experter på myntförfalskning.

Ekonomiska och finansiella kommittén, Europeiska centralbanken, Europol och de behöriga nationella myndigheterna skall regelbundet informeras om CTSE:s verksamhet och situationen i fråga om myntförfalskning.

Utfärdat i Bryssel den 29 oktober 2004.

På kommissionens vägnar

Michaele SCHREYER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 94/140/EG (EGT L 61, 4.3.1994, s. 27).

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 27 december 2004****om tilldelning av ytterligare dagar ute ur hamn till Nederländerna i enlighet med bilaga V till rådets förordning (EG) nr 2287/2003***(delgivet med nr K(2004) 5269)***(Endast den nederländska texten är giltig)***(2005/38/EG)*

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2287/2003 av den 19 december 2003 om fastställande för 2004 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs⁽¹⁾, särskilt punkt 6 c i bilaga V till denna, och

av följande skäl:

- (1) I punkt 6 a i bilaga V till förordning (EG) nr 2287/2003 anges det antal dagar som vissa fiskefartyg från gemenskapen får befinna sig ute ur hamn i de geografiska områden som definieras i punkt 2 i den bilagan, mellan den 1 februari 2004 och den 31 december 2004.
- (2) Genom punkt 6 c i den bilagan ges kommissionen möjlighet att preliminärt tilldela ett ytterligare antal dagar under vilka ett fartyg får vara ute ur hamn utrustat med något av de redskap som definieras i punkt 4 i den bilagan, på grundval av de uppnådda resultaten eller de förväntade resultaten i avvecklingsprogrammen sedan den 1 januari 2002 för fartyg som berörs av bestämmelserna i den bilagan.

(3) Nederländerna har för 2002 och 2003 lämnat in uppgifter om avveckling av fiskefartyg utrustade med bomtrål med en maskstorlek på minst 80 mm.

(4) Mot bakgrund av de inlämnade uppgifterna, bör ytterligare dagar tilldelas Nederländerna för fiskefartyg utrustade med de fiskeredskap som definieras i punkt 4 b i bilaga V till förordning (EG) nr 2287/2003.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ytterligare två dagar i samband med de dagar som fastställs i punkt 6 a i bilaga V till förordning (EG) nr 2287/2003 skall tilldelas Nederländerna i varje kalendermånad för fartyg utrustade med bomtrålar med en maskstorlek på minst 80 mm.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar

Joe BORG

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 344, 31.12.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1928/2004 (EUT L 332, 6.11.2004, s. 5).

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 30 december 2004

om finansiering av en extern utvärdering av gemenskapens djurhälsopolitik och finansiering av en undersökning som syftar till att analysera kostnaderna och förutsättningarna för ett riskfinansieringsinstrument för boskapsepidemier i EU

(2005/39/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

och konsekvensbaserade politiska handlingsalternativ för framtiden.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, särskilt artikel 20 i detta,

med beaktande av kommissionens beslut SEK/2004/120 av den 11 mars 2004 om interna bestämmelser för verkställandet av Europeiska gemenskapens allmänna budget, särskilt artikel 15 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt beslut 90/424/EEG skall gemenskapen vidta eller hjälpa medlemsstaterna vidta de tekniska och vetenskapliga åtgärder som är nödvändiga för utvecklingen av gemenskapens veterinärlagstiftning och för att utveckla undervisning och utbildning på veterinärområdet.
- (2) Det krävs en vidare översyn med tanke på de rekommendationer som givits vid den internationella konferensen om bekämpning och förebyggande av mul- och klövsjuka (december 2001), de nya frågeställningar som uppkommit avseende bekämpning av starkt smittsamma djursjukdomar och det eventuella behovet av nya finansieringsprogram för följderna av dessa utbrott.
- (3) Följande två åtgärder bör vidtas inom ramen för ett arbetsprogram i syfte att föra arbetet vidare med denna översyn:
- (4) För det första bör gemenskapens utgiftsprogram utvärderas i syfte att redovisa förvaltningen av anslagna medel och för att främja att hela förvaltningen genomsyras av en kultur där man drar lärdomar av gjorda erfarenheter, med ökat fokus på resultatbaserad förvaltning.
- (5) Denna externa och oberoende utvärdering av gemenskapens djurhälsopolitik ur ett finansiellt perspektiv bör hjälpa kommissionens avdelningar att utarbeta adekvata

- (6) För det andra bör en undersökning (i form av ett pilotprojekt i enlighet med artikel 49.2 i budgetförordningen) göras på Europaparlamentets begäran för att analysera kostnaderna och förutsättningarna för ett riskfinansieringsinstrument för boskapsepidemier i EU. Syftet med undersökningen skall vara att göra en genomförbarhetsstudie och bedöma kostnaderna för olika alternativa riskfinansieringsinstrument för att man skall kunna avgöra vilka potentiella konsekvenser de olika handlingsalternativen får för nationella budgetar och gemenskapens budget och fastställa en långsiktigt hållbar nivå på nationella bidrag för direkta förluster.

- (7) Resultaten av denna undersökning kan ligga till grund för att överväga en harmonisering av EU:s finansieringsprogram, för att åtminstone se till att jordbrukarna får samma ställning i hela EU, och göra en analys av veterinärfondens roll i den utvidgade unionen.

- (8) Enligt artikel 15 i de interna bestämmelserna från 2004 avseende verkställande av budgeten kan ett årligt arbetsprogram också betraktas som ett finansieringsbeslut förutsatt att tillräckligt detaljerade ramar tillhandahålls, och den utvärdering, undersökning och översyn som avses i detta beslut utgör sådana ramar.

- (9) Åtaganden som kan användas utan en grundläggande rättsakt i enlighet med artikel 49.2 i budgetförordningen måste dock omfattas av ett beslut som fattats av kommissionen och som tillhandahåller motsvarande ramar.

- (10) Därför bör detta beslut utgöra ramar motsvarande ett finansieringsbeslut i enlighet med artikel 75.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽²⁾.

- (11) Den åtgärd som föreskrivs i detta beslut är förenlig med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Finansieringen av de åtgärder som beskrivs i bilagan till detta beslut skall godkännas.

Utfärdat i Bryssel den 30 december 2004.

På kommissionens vägnar
Markos KYPRIANOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA

1. Extern utvärdering av gemenskapens djurhälsopolitik och adekvata konsekvensanalyser för att utarbeta adekvata politiska handlingsalternativ för framtiden på detta område

Budgetpost: 17 04 02 – övriga åtgärder

Grundläggande rättsakt: Rådets beslut 90/424/EEG

Förfarande och tidtabell: Denna utvärdering och dessa konsekvensanalyser kommer att utföras genom ett ramavtal. Upphandling avseende detta ramavtal kommer att ske genom ett öppet anbudsförfarande under sista kvartalet 2004.

Kostnad: Totalt högst 530 000 euro.

2. En undersökning av ”kostnaderna och förutsättningarna för ett riskfinansieringsinstrument för boskapsepidemier i EU”

Budgetpost: 17 01 04 04

Pilotprojekt enligt artikel 49.2 i budgetförordningen

Förfarande och tidtabell: Upphandling kommer att ske genom ett öppet anbudsförfarande under sista kvartalet detta år.

Kostnad: Totalt högst 500 000 euro.
